

Avīze

Piebaldzēniem

3 (192) 2014. gada marts

Jaunpiebalgas novada izdevums

Saviem bērniem mēs varam dot divus vērtīgus mantojumus. Viens no tiem ir saknes, otrs - spārni.

2014.gada februārī dzimuši:

Jānis Ciekurznis

10.februārī,

Estere Stefānija Spirģe

14.februārī.

Apsveicam laimīgos vecākus un vecvecākus!

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Jaunākais novada domē
- Tautskola piedāvā
- Represēto piebaldzēnu atmiņas
- Jaunumi skolās
- Kas ir kolhozs?
- Izstāde „Piebalgas raksti un zīmes”
- Kultūras afiša
- Dažādas ziņas

Marts – sērsnu mēnesis

25.03. Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena.

25.03. Pavasara Māras diena. To atzīmē par godu pavasara atmodai. Zeme kļūst silta, no stinguma mostas dzīvnieki un kukaiņi, sākas dzīvības procesi mežos un laukos. Reizē ar to rosīgs dzīves posms jāatsāk arī zemes kopējiem. Daudzi ticējumi saistās ar šo dienu, piemēram, jāsēj kāposti, tad tie labi aug un ir garšīgi; ja Māras dienā ir sals, tad sals vēl 40 dienas.

30.03. Plkst. 3.00 pāreja uz vasaras laiku, pulksteņa rādītāji jāpagriež par vienu stundu uz priekšu.

Aprīlis – sulu mēnesis

05.04. Izstāde „Piebalgas raksti un zīmes” Jaunpiebalgas kultūras namā.

13.04. Pūpolsvētdiena. Šajā rītā kāds no mājiniekiem cenšas piecelties pirmais un dodas iepert savejos ar pūpoliem, sacidams: „Apaļš kā pūpols, apaļš kā pūpols, slimībā ārā, veselība iekšā!”

18.04. Lielā Piektdiena.

20.04. Pirmās Lieldienas.

21.04. Otrās Lieldienas.

Valsts vides projektu olimpiādē Rīgā 2.vietu un sudraba medaļu par projektu „Gaujas pārvērtības Z/S „Lielkrūzes” ” ieguva Jaunpiebalgas vidusskolas 8.klases skolnieks Rūdolfs Dolmanis – Dravants. Skolotājs Arnis Ratiņš. Apsveicam!

Pārdomas

Dienas kļūst aizvien garākas un gaišākas, sniega, var teikt, šoziem vispār nav bijis, daža marta diena ir tik saulaina un silta, ka liekas – vismaz aprīlis jau. Pamanījāt, ka pūpoli arī sāk plaukt? Mazas mazītiņas spraucas no zemes un gatavas uzziedēt sniegpulkstenītes. Kļavu sulas tik garšīgas, drīz būs arī bērzu.

Iepriekšējā gadā cīnījāties ar milzīgo sniega daudzumu, sals vēl martā neatkāpās, taču aprīlis arī nenesa gaidīto siltumu. Varbūt tādēļ šogad dabā viss notiek tik ātri? Gribi vai nē, taču domas arvien biežāk saistās ar gaidāmajiem dārza darbiem, arī veikalu plauktos plašs sēklu piedāvājums, atliek izvēlēties sev vajadzīgo.

Šoreiz avīzītē atskats uz kolhoza laikiem Jaunpiebalgā, to raisīja februāri notikušais atmiņu un kopā sanākšanas pasākums bijušajiem kolhoza ļaudīm. Atceros, ka arī es kaut nedaudz paguvu iesaistīties kolhoza „Piebalga” darbos, jo 90.gadu sākumā ar skolas bērniem rudeni piedalījāties kartupeļu novākšanas darbos.

Savukārt, ja atminos savus skolas gadus, tad pavisam ierasta lieta bija septembri un daļēji vēl oktobri aizvadīt kolhoza kartupeļu laukā vai biešu vagās. Mēs, skolēni, par to tikai pricējāties, jo stundas nenotika, bet nopelnījām savu naudiņu, par kuru tad nākamajā vasarā devāmies ekskursijās. Pavasaros dažu dienu lasījām akmeņus no kolhoza laikiem. Un kur tad vēl vienreizējās LOTOS vienības vasarās vidusskolas laikā, kad vienu mēnesi visi klases biedri bijām prom no mājām, strādājām, brīvajā laikā rīkojām balles, atpūtāties, peldejāties. Šādas vienības 70.-80.gados bija īpaši populāras, dalībniekus vienotja sava pazišanās zīme, emblēma, pat himna, uniformas, sūtas no džinsa auduma. Cik atceros, tad dalība vienībā bija jānopelna, jo neuzņēma tos, kas mācībās nesekmīgi vai kuriem bija izteikti slikta uzvedība.

Arī uzsākot mācības augstskolā, tolaik visi pirmo kursu studenti devās uz vienu mēnesi lauku darbos, lai tādējādi iepazītu viens otru, sadraudzētos, arī palīdzētu konkrētai saimniecībai. Mūsu, filologu grupai, bija darbs Babītes rododendru audzētavā, kur piķējām gan visīkākos dēstiņus, gan stādījām jau lielākus augus, bet turpat netālu auga milzīgie rododendru krūmi. Diemžēl izpalika dzīvošana laukos, jo Babītē strādājām tikai pa dienu, tad atgriezāmies Rīgā.

Jā, katram savas atmiņas, savi stāsti un pieredze.

Saulainu, siltu pavasari!

Aija Kīkere

2014.gada 17.februāra novada domes sēdē nolemts:

Apstiprināt Jaunpiebalgas novada domes 2014.gada 17.februāra Saistošos noteikumus Nr.2 „Par grozījumiem 2014. gada 13. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 1 „Par Jaunpiebalgas novada domes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2014. gadam”

Apstiprināt SIA „Jaunpiebalgas pašvaldības ambulance” 2013.gada pārskatu. SIA „Jaunpiebalgas pašvaldības ambulance” peļņu novirzīt iepriekšējā gada zaudējumu segšanai.

Atzīt par nenotikušu Jaunpiebalgas novada domes nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.12, Gaujas iela 27,Jaunpiebalga, Jaunpiebalgaspagasts, Jaunpiebalgas novads, ar kadastra apzīmējumu 4256 900 0269, 12.02.2014., izsoli.Uzdot pašvaldības mantas atsavināšanas un izsoles komisijai organizēt atkārtotu nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr. 12, Gaujas iela 27,Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, ar kadastra apzīmējumu 4256 900 0269, izsoli. Apstiprināt atkārtotās izsoles sākumcenu EUR 3984.00 / LVL 2800 (trīs tūkstoši deviņi simti astoņdesmit četri euro, 00 centi / divi tūkstoši astoņi simti lati). Noteikt maksāšanas līdzekli – EUR (euro) 100% apmērā. Apstiprināt nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr. 12, Gaujas iela 27,Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, ar kadastra apzīmējumu 4256 900 0269, atkārtotas izsoles noteikumus.

Atzīt par nenotikušu Jaunpiebalgas novada domes nekustamā īpašuma „Kļavas”, kadastra apzīmējums 4298 005 0165, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, 12.02.2014., izsoli.Uzdot pašvaldības mantas atsavināšanas un izsoles komisijai organizēt atkārtotu nekustamā īpašuma „Kļavas”, kadastra apzīmējums 4298 005 0165, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, izsoli.Apstiprināt atkārtotās izsoles sākumcenu EUR 6602.00 / LVL 4640 (seši tūkstoši seši simti divi euro, 00 centi / četri tūkstoši seši simti četrdesmit lati).Noteikt maksāšanas līdzekli – EUR (euro) 100% apmērā. Apstiprināt nekustamā īpašuma „Kļavas”, kadastra apzīmējums 4298 005 0165, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, atkārtotas izsoles noteikumus.

Apstiprināt Ziemeļvidzemes reģionālo atkritumu apsaimniekošanas plānu 2014.-2020.gadam (turpmāk – plāns) attiecībā uz Jaunpiebalgas pašvaldības teritoriju.No teikt, ka par plāna izpildes koordināciju ir atbildīga SIA „ZAAO”, VRN 44103015509.SIA „ZAAO” sagatavot un SIA „ZAAO” valdes priekšsēdētājam iesniegt pašvaldībā noteiktā kārtībā sagatavotu informatīvu ziņojumu: par plāna izpildi 2014. un 2015.gadā – līdz 2016.gada 1.jūlijam; par plāna izpildi 2016., 2017. un 2018.gadā – līdz 2019.gada 1.jūlijam; par plāna izpildi 2019. un 2020.gadā – līdz 2021.gada 1.jūlijam.

Apstiprināt ziņojumu par Jaunpiebalgas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2014.-2030. gadam 1. redakcijas un attīstības programmas 2014.-2020. gadam pilnveidotās redakcijas publisko apspriešanu un sabiedrisko apspriedi. Pilnveidot dokumentus, pamatojoties uz publiskajā apspriešanā un sabiedriskajā apspriedē izteiktajiem priekšlikumiem, un izstrādāt to gala redakcijas.

Vērsties Cēsu rajona tiesā ar prasības pieteikumiem par īres un komunālo maksājumu parādu piedziņu pret šādiem parādniekiem:I. V., personas kods: dzēsts, dzīvokļa īpašums dzēsts, parāda summa: EUR 681,78; D. M., personas kods: dzēsts, dzīvokļa īpašums dzēsts, parāda summa: EUR 312,78.

Piedalīties Latvijas sporta veterānu (senioru) savienībā.

Nodibinājumam „Solis Piebalgā”, reģ.nr. 40008189235, uz 5 (pieciem) gadiem nodot bezatlīdzības lietošanā Piebalgas pamatskolas ēku 1405,4 m² platībā un saimniecības ēku ar kopējo platību 382,3 m², Jaunpiebalgas pagastā, Jaunpiebalgas novadā, ar mērķi ierīkot Sociālās rehabilitācijas centru no psihoaktīvām vielām atkarīgiem bērniem līdz 18 gadu vecumam, vienlaicīgi nodrošinot iespēju iegūt pamatizglītību.

Atļaut izstrādāt projekta dokumentāciju dzīvojamās mājas būvniecībai nekustamā īpašumā „Jaunlāči”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, kadastra Nr.4256 011 0090, saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojuma „Apbūves noteikumiem”.

Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu Priežu iela 15, kadastra Nr. 4256 006 0220, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads – 7.127ha kopplatībā, atdalot atsevišķu zemes vienību ar kadastra apzīmējumu 4256 002 0061 – 6.2ha platībā.

Nekustamam īpašumam ar kadastra Nr.4256 011 0090 apstiprināt adresi – nosaukumu – „Jaunlāči”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125.

Precizēt platību Jaunpiebalgas novada domei piekrītošām zemes vienībām: Sporta iela, Jaunpiebalga, kadastra apzīmējums 4256 006 0339 – platība 0.25 ha; Pļavas iela, Jaunpiebalga, kadastra apzīmējums 4256 006 0344 – platība 0.18 ha.

Jaunpiebalgas novada domei piekrīt neapbūvēta lauku apvidus zemes vienība „Lielbrīci”, kadastra apzīmējums 4256 006 0281 – 2.5ha platībā, Jaunpiebalga, Jaunpie-

balgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldības zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3.panta piektās daļas 2.punktu. Izbeigt zemes lietošanas tiesības E. O., personas kods dzēsts, uz zemes lietojumu „Lielbrīci”, kadastra apzīmējums 4256 006 0281 – 2.5ha platībā, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts.

Jaunpiebalgas novada domei piekrit apbūvēta lauku apvidus zemes vienība „Emīla Dārziņa Jāņa skolas muzejs”, kadastra apzīmējums 4256 011 0038 – 5.139ha kopplatībā, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, pamatojoties uz likuma „Par valsts un pašvaldības zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatā” 3.panta pirmo daļu. Dzēst no Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmas zemes lietošanas tiesības Raiņa Literatūras un mākslas muzejam uz zemes vienību „Emīla Dārziņa Jāņa skolas muzejs” – 5.139ha platībā, Jaunpiebalgas pagasts. Apstiprināt adresi – nosaukumu zemes vienībai ar kadastra apzīmējumu 4256 011 0038 un ēkām ar kadastra apzīmējumu 4256 011 0038 001 un 4256 011 0038 002 – „Jāņa skola”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads.

Atļaut izstrādāt zemes ierīcības projektu nekustamā īpašumā „Ūdensrozes”, kadastra Nr.4298 003 0223, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, sadalīšanai.

Nekustamam īpašumam „Zeltiņi”, kadastra Nr.4256 011 0012, Jaunpiebalgas pagasts, atsevišķai zemes vienībai ar kadastra ap-

zīmējumu 4256 010 0012, kas sastāv no zemes 1,6 ha un ēkām – dzīvojamā māja ar kadastra apzīmējumu 4256 010 0012 un saimniecības ēkai ar kadastra apzīmējumu 4256 010 0012 002 – mainīt adresi – nosaukumu „Zeltiņi” uz „Zeltiņi 1”, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4125.

Nekustamam īpašumam „Skrasti”, kadastra Nr.4298 005 0100, Zosēnu pagasts, zemei 0,9218 ha platībā un ēkām – dzīvojamai mājai ar kadastra apzīmējumu 4298 005 0100 001 un saimniecības ēkām ar kadastra apzīmējumu 4298 005 0100 002, 4298 005 0100 003, 4298 005 0100 004 – mainīt adresi – nosaukumu „Skrasti” uz „Skrasti 1”, Zosēnu pagasts, Jaunpiebalgas novads, LV-4133.

Iznomāt G. G., personas kods dzēsts, dzīvojoša dzēsts, pašvaldības zemes vienību Priežu iela 9, Jaunpiebalga, ar kadastra apzīmējumu 4256 006 0358 – 0.7738ha platībā.

Apstiprināt nekustamā īpašuma dzīvokļa Nr.15, Dārza iela 2, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Jaunpiebalgas novads, atsavināšanas izsoles noteikumus. Apstiprināt nekustamā īpašuma izsoles sākumcenu EUR 4800,00 / LVL 3373,00 (četri tūkstoši astoņi simtieci, 00 centi / trīs tūkstoši trīs simti septiņdesmit trīs lati). Noteikt maksāšanas līdzekli – EUR (euro) 100% apmērā.

Sagatavoja novada domes sekretāre
Anīta Auziņa.

Lauku ziņas

19.martā plkst.10.00 Jaunpiebalgas novada domes zālē **seminārs aktīviem lauku iedzīvotājiem.**

Tēmas:

- > **Novada aktualitātes**
- > **LEADER pieejas pasākumi 2014.-2020.gadam**
- > **Par likumdošanas un nodokļu izmaiņām 2014.gadā**
- > **Jaunami un izmaiņas ES atbalsta maksājumos, pieteikšanās kārtība, savstarpējās atbilstības nosacījumi un to izpilde.**

Biedrība „Cēsu rajona lauku partnerība” izsludina atklāta konkursa projektu iesniegumu pieņemšanas **8. kārtu** Lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam **pasākuma „Vietējās attīstības stratēģijas”** ietvaros apstiprinātās vietējās attīstības stratēģijas ieviešanai.

Projektu iesniegumu pieņemšana notiks **no 2014.gada 7.apriļa līdz 7.maijam.**

1.3. RĪCĪBA – Lauku saimniecību modernizācija un lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšana.

Rīcībai piešķirtais atbalsta apmērs: 43 296.25 EUR

2. 2.RĪCĪBA – Sabiedrisko aktivitāšu dažādošana vietējiem iedzīvotājiem.

Rīcībai piešķirtais atbalsta apmērs: 20 000.00 EUR

2.3. RĪCĪBA – Publisko pakalpojumu pieejamības, sasniegšanas un kvalitātes uzlabošana vietējiem iedzīvotājiem.

Rīcībai piešķirtais atbalsta apmērs: 45 136.62 EUR

Detalizētāka informācija LAD mājas lapā <http://www.lad.gov.lv/un> 19.martā semināra laikā.

3.aprīli Zosēnu pagasta Melnbāržos plānojam semināru par kūtmēslu krātuvēm, piedalīsies speciālisti no Valmieras Vides pārvaldes un firmas „DeLaval” pārstāvis. No Sertificēšanas un testēšanas centra būs informācija par izmaiņām bioloģiskajā lauksaimniecībā.

Semināra datums var mainīties, lūdzu sekojiet turpmākajai informācijai afišās un novada mājas lapā vai sazinoties telefoniski.

Informāciju sagatavoja
Jaunpiebalgas novada lauku attīstības konsultante
Maija Ķīkere.

Skābbarības ruļļu plēvju bezmaksas savākšanas akcija

Tuvojoties pavasarim, lauksaimniekiem aktuāls kļūst jautājums – kur likt skābbarības sagatavošanā izlietotās ruļļu un bedru plēves. Tās noteikti nedrīkst dedzināt, lai neradītu iespējamību bīstamu ķīmisku savienojumu nonākšanai gaisā vai ūdenī, plēves nedrīkst arī aprakt, jo tās praktiski nesadalās. Plēves likt sadzīves atkritumu konteinerā izmaksā dārgi, turklāt tām tur nav jānonāk, jo konkrētais atkritumu veids ir izmantojams kā otrreizēja izejviela.

SIA „ZAAO” (ZAAO) piedāvā risināt jautājumu, savācot minēto materiālu no saimniecībām, lai to sagatavotu otrreizējai pārstrādei. Pakalpojums bez maksas tiek sniegts Ziemeļvidzemē,

kā arī Balvu, Baltinavas, Viļakas, Rugāju novados.

Lai novērstu vides piesārņošanu, ZAAO aicina uzkrātās skābbarības ruļļu plēves vai pārklājamās plēves skābbarības bedrēm, izlietoto polipropilēna minerālmēslu *Big-Bag* maisus un plastmasas kannas vai mucas (PEHD, HDPE) savākt vienuviet. No plēvēm noteikti jāizņem šņores vai sieti (pretējā gadījumā šie atkritumi tiks uzskatīti par liелgabarīta atkritumiem un tiks savākti par maksu, kas ir 21.34 EUR/m³ + PVN jeb 15 Ls/m³ + PVN). Plastmasas kannas vai mucas ir jāizskalo un tām jānoskrūvē korķi. Izlietotās, atšķīrotās un notīrītās plēves jāsaliek kaudzēs tā, lai ZAAO atkritumu savāk-

šanas mašina varētu piebraukt pie kaudzes no sāniem un ne-traucēti ar kausu iekraut kravas kastē.

Lūgums lauksaimniekiem plēvju savākšanu pieteikt līdz 31.maijam pie ZAAO speciālistiem pa tālruni 26132288 vai 64281250, nosaucot aptuveno apjomu kubikmetros vai ruļļu skaitu. ZAAO pēc pieprasījuma izsniedz arī pakalpojuma saņemšanas apliecinājumu – izziņu par savākto atkritumu vei-

du un apjomu.

Atgādinām, ka 2013.gadā pakalpojumu izmantoja 77 klienti, sagatavošanai pārstrādei nododot 712 m³ plēves.

Zane Leimane,

SIA „ZAAO” sabiedrisko attiecību speciāliste
Mob. 26610013

Tautskolas ziņas

Jaunumi tautskolā

Nemanāmi ir atnācis pavasaris ar savām krāsām, smaržām, skaņām... Zeme gan vēl sasalusi, tomēr dārza darbi vairs nav aiz kalniem!

Lai šogad dārzos uzplaukst ne tikai košās vasaras un rudens puķes, bet arī pašas to kopējas, **5.aprīlī plkst.12.00** tautskola aicina ikvienu uz pirmo praktisko un radošo **Cepuru darbnīcu!** To vadīs **cepuru meistare Dace Volkmane**, kas ierādīs vienkāršas piegrieztas vasaras cepurēm, platmalēm, beretēm un pastāstīs par cepuru šūšanas noslēpumiem.

Līdzī jāpaņem biežāks tapetes papīrs piegrieztņēm, šķēres, stingrāks kokvilnas vai lina audums, kā arī pierakstu klade.

Dalības maksa 3,- EUR.

Uzklausot iedzīvotāju vēlmes **apgūt datorprasmēs**, tautskola aicina pieteikties visus interesentus gan ar, gan bez priekšzināšanām pa telefonu 29230240 (Vita Žigure) vai rakstot uz e-pastu: vita.zigure@jaunpiebalga.lv

Vēlamais dalībnieku skaits apmācību grupā 8-10 cilvēki. Par dalības maksu, norises laikiem un apmācību programmas līmeni vienosimies ar pasniedzēju A.Beķeri (Jaunpiebalgas vsk.).

Sekojet līdzī jaunākajai informācijai Jaunpiebalgas novada mājas lapā www.jaunpiebalga.lv, kā arī pavērojiet jaunāko afišu klāstu Jaunpiebalgas sabiedriskajās vietās! Labprāt uzklaušīu ikviena ierosinājumus par tautskolas nodarbībām, to norises laikiem, interesējošām tēmām u.c.

Tautskolas vadītāja **Vita Žigure**

TIEŠĀS PIRKŠANAS domubiedru informatīva sanāksšana

Bioloģisko produkciju ražojošie zemnieki - visi, kurus priedē tas, ko viņi izaudzē, liek uz sava saimes galda un labprāt piedāvātu arī citiem, kā arī visi, kas labprāt pirktu pārtikas produktus (un ne tikai!) no zināma audzētāja vai ražotāja!

Socioloģiskā aptauja parāda, kādi ir cilvēku iepirkšanās paradumi Latvijā:

1% (tikai!!) - tieši no zemnieka, 2% - saražo paši, 7% - iepērkas tirgū, 16% - nelielos veikalos, 70% (ļoti daudz!!) – lielveikalos, ekoloģiskajos veikalos ļoti dārgi – produkcija mākslīgi sadārdzinās.

Tā kā strauji tuvojas pavasaris un domas aizvien biežāk aizved uz dārzēm - ko sēsīm, stādīsim, pārstādīsim utt., tad **4.aprīlī plkst. 11.00 Jaunpiebalgas novada reģionālajā tautskolā** sanāksim kopā, lai ieklausītos cilvēkos, kuri jau nodarbojas ar **TIEŠO PIRKŠANU**, un zemniekiem, kuri piedāvā savu produkciju **TIEŠĀS TIRDZNIECĪBAS** grupām.

Kas ir tiešā pirkšana un tiešās pirkšanas grupa? Tiešā pirkšana notiek tad, kad precī vai produktus iegādājies tieši no ražotāja par ražotāja noteiktu cenu, nevis uzpircēju zemāko piedāvāto cenu. Tiešās pirkšanas grupas dalībnieki daudzus pārtikas produktus vairs nepērķ veikalos – ne lielos, ne mazos. Tie atbalsta zem-

nieku, dodot tam palāvību, ka viņa iemīļotais darbs ne tikai nes regulārus ienākumus, bet arī iepriecina. Kad ir izveidojusies stabila tiešās tirdzniecības grupa, lielākajām saimniecībām šie cilvēki var būt lieli palīgi ražas novākšanā. Tā rodas savstarpējās uzticības siltā sajūta. Pašlaik Latvijā veiksmīgi darbojas ap 12 tiešās tirdzniecības grupas – Rīgā, Ikšķilē, Valmierā, Smiltēnē u.c. (vairāk informācijas var skatīt www.tiesapirksana.lv)

Jābūt pieejamai informācijai arī mūsu pašu - Jaunpiebalgas novada ļaudīm - ko katra saimniecība ražo un ko tur var iegādāties. Tie var būt ne tikai pārtikas produkti, bet arī vilnas izstrādājumi, dabīgas sveces, amatnieku darinājumi u.tml.

Mūsu pašu rokās ir apstākļus, ko līdz šim uzskatījām par mīnusiem, pārvērst par lielo plusu: esam tālu no lielajām pilsētām, tālu no rūpnīcām, tālu no lielajām šosejām, tālu no lielsaimniecībām, kuras bagātīgi pielieto ķīmiskos preparātus. Mēs dzīvojam ainaviski skaistā un sakoptā vidē, mūsu audzētie un saražotie produkti ir vienkārši brīnišķīgi! Mūsu spēkos ir padarīt mūsu novadu par patiesi ZAĻĀKO novadu Latvijā. Nu ko, saspaosimies un tiksimies 4.aprīlī tautskolā!

Tiešās pirkšanas domubiedru vārdā –
Marika Šube, Maija Ķīkere

16.marts – Leģionāru piemiņas diena

Latvijā katru gadu 16.martā ir politiskas kaislības par vēstures jautājumiem. Tās tiek atspoguļotas arī ārvalstu medijos. Šajos datumos ir notikušas arī fiziskas sadursmes starp leģionāru atbalstītājiem un to pretiniekiem.

Diemžēl daudzām nav skaidrs, kas īsti ir šī diena. 16. marts ir leģionāru piemiņas diena, kurā godinām mūsu zēnus un vīrus, kuri 2. pasaules kara laikā latviešu leģiona rindās cīnījās pret Padomju savienību. 16. martā latviešu leģionāri piemin kritušos biedrus un atgādina, ka cīnījās par Latviju, nevis Vāciju. Tai

pat laikā Latvijai nelojāli politiķi un žurnālisti ar masīvām vizuālām kampaņām un meliem cenšas pielīdzināt leģionārus cietiem nacistiskās Vācijas karavīriem, kuri bija patiešām brīvprātīgie un atbildīgi par kara noziegumiem. Skumji, ka daudzi neiedziļinās šajā jautājumā, bet, dzirdējuši maldinošu informāciju, piekrīt tiem, kas nosoda leģionārus. Vēl skumjāk, ka pat daži patriotiski noskaņoti cilvēki, cenzdamiem izpatikt ārvalstu politiķiem, tā vietā, lai izskaidrotu patiesību, glēvi piekrīt nepatiesībai un zaimo tos, kam svēta bija brīvas Latvijas ideja. Skum-

ji ka daži „eksperti” plašsaziņas līdzekļos skaidro, ka mūs jau tāpat neviens nesaprātis, ja atbalstīsim leģionārus. Tomēr pēdējos gados Rietumvalstīs arvien vairāk cilvēku saprot, ka leģionāri nav vainīgi kara noziegumos. Par to liecina, piemēram, 16.marta atspoguļojums pasaules lielākajā raidsabiedrībā *BBC*.

Kas tad īsti bija leģionāri? 2.pasaules kara laikā latviešiem bija jācinās zem svešiem karogiem. Vācijas bruņoto spēku ietvaros bija ap 150 000 latviešu. Zaudējumi nav precīzi zināmi, apmēram 60 000 vīru. 1943.gada 23.janvārī Ādolfs Hitlers pavēlēja izveidot Latviešu SS brīvprātīgo leģionu, jo citādi nebūtu iespējams sūtīt uz fronti desmitiem tūkstošu latviešu. Latvija ietilpa teritorijā, kas nebija pievienota Vācijai, bet juridiski skaitījās okupēta zeme, un Hāgas konvencija aizliedz šādu teritoriju iedzīvotājus iesaukt okupētājas valsts regulārajā armijā (šai gadījumā – Vērmahtā). Bet starptautiskie likumi neliedza okupētās zemes iedzīvotāju brīvprātīgu piedalīšanos kara darbībā. Nacisti viltīgi izmantoja situāciju. Vārds „brīvprātīgie” ir ar mērķi maldināt un bija nepieciešams, lai slēptu starptautisko tiesību normu pārkāpumus. Trešā reiša vadība tādējādi centās uzsvērt, ka no Latvijas un citu Eiropas okupēto valstu iedzīvotājiem formējamās karaspēku daļas ir izveidotas likumīgi.

Patiesībā latviešu leģions netika veidots uz brīvprātības principa, bet piespiedu mobilizācijas rezultātā ar draudiem un stingriem sodiem par neierašanos. Kāds leģionārs uz jautājumu, vai pieteicies brīvprātīgi, atbildējis: „Ja kāds patiesi ir pieteicies brīvprātīgi, tad to var apzīmēt tikai par sajukušu.” Protams, ka bija arī brīvprātīgie - galvenokārt tie, kas paši vai kuru radnieki bija cietuši no PSRS represijām. Tomēr tikai pavi-

sam neliels skaits personu latviešu leģionā pieteicās kā brīvprātīgie.

Latvieši neveica represijas. Pētījumi parliecināši atspēko dezinformāciju par latviešu līdzdalību Vācijas karaspēka vienībās un kara noziegumos. Latviešu leģionāri cīnījās pret boļševismu. Starp citu, ASV principiālais viedoklis skaidri parāda, ka latviešu ieroču SS divīzijas nav pielīdzināmas vācu ieroču SS vienībām. Latviešu leģiona piederība pie SS bija formāla. Latviešu karavīri nebija ne nacistiskās partijas biedri, ne SS organizācijas locekļi. ASV pārvietoto personu komisija 1950. gada 1. septembrī norādīja: „Baltijas ieroču SS vienības (Baltijas leģioni) to mērķa, ideoloģijas, darbības un sastāva kvalifikācijas ziņā ir uzskatāmas par savrupām un no vācu SS atšķirīgām vienībām, kādēļ komisija tās neuzskata par ASV valdībai naidīgu kustību.”

Mūsdienās izskan aicinājumi latviešu leģionu pieminēt 11.novembrī. Es tam nepiekrītu. Paši leģionāri 16. martu noteikuši par piemiņas dienu. Pamatojums - 16.martā abas latviešu divīzijas izcīnīja svarīgu un grūtu uzvaru kaujā, un tā bija vienīgā reize, kad abu divīziju vadība tika uzticēta latviešu virsniekam. Tāpēc uzskatu, ka 16. marts ir īpaši godināma diena! Daudziem no mums tēvi vai vectēvi bija leģionāri. Cienīsim vecos vīrus! Saprātīsim, ka viņi cīnījās un cietā par brīvu Latviju. Problēma ir uzskats, ka, pielabinoties citiem, mūs cienīs. Nē, tad mūs izmantos. Jābūt stīpriem! 16. marts ir arī nacionālās pretestības simbols. Tā ir diena, kad ik gadu Latvijas pilsoņi parāda spēju saglabāt uzticību savu brīvības cīnītāju piemiņai, neskatoties uz ārvalstu nesapratni un pašu valsts amatpersonu spiedienu.

Cienā **Mārtiņš Auziņš**

Mūža baisākā nakts

Marts ir mēnesis, kad atkal un atkal uzjundī sāpīgas atmiņas par Sibīriju. Tās ir dažādas, tāpat kā mēs katrs esam dažādi, arī lietas uztveram un atceramies dažādi. Citam atmiņas par Sibīriju ir skatītas bērna acīm, citam - jau vērtētas no apzinīgāka viedokļa, citam – Sibīrija ir dzimšanas vieta, kādam – apbedījuma vieta... Katram dzīvi palikušajam ir savs atmiņu stāsts par šo laiku. Ir pagājuši jau 65 gadi kopš 1949.gada 25.marta represijām, izaugusi vesela paaudze, tomēr šie notikumi mums ir jāatceras un tos nedrīkstam aizmirst. Šīs represijas nav viena cilvēka traģēdija, tās skar ļoti, ļoti daudzus lietus.

Atmiņas par 1949.gada 25.martu

Fragmenti no Jaunpiebalgas novadpētniecības muzeja materiāliem par izsūtītajiem jaunpiebaldzējiem

Trumpmaņu ģimene no Jaunpiebalgas „Jaunviņķiem”

Pirms izvešanas iepriekšējā dienā ģimenei pārbaudīti ierak-

sti mājas grāmatā. Pārbaudi veikuši armijas cilvēki. Nekāda brīdinājuma par izvešanu nav bijis. Apmēram 4.30 sētā iebraukuši pajūgi, steigā bijis jādodas ceļā.

Saimniecība bijusi 30 hektāru liela, bet pēc 1940.gada vairs tikai 10 hektāri. Uz tiem turētas 4 govīs, 2 zirgi, 2 cūkas, mājputni. Saimniecībā strādājuši pašu ģimenes locekļi.

Terišku ģimene no Jaunpiebalgas „Lejas Skrāģiem”

Kādu nedēļu pirms izvešanas pa mājām staigājuši karavīri. Neviens par tādu izvešanu nav brīdinājis. Izvešanā piedalījušies karavīri un norīkotie šķūtnieki. Kad saņemta Terišku ģimene, izsūtāmo ešelons no Jaunpiebalgas jau bijis prom. Ģimene vesta uz Ranku, tad ar mašīnām uz Siguldu, kur „noķerts” ešelons.

1940.gadā saimniecība bija 30 hektāru liela ar 8 govīm (visas – sugas govīs), jaunlopiem, 3 zirgiem. Algota darbaspēka nav bijis. Savukārt nodokļi – ļoti lieli. Ar milzīgām pūlēm nomaksāti tā saucamie „budžu” nodokļi.

Ceru ģimene no Jaunpiebalgas „Robežniekiem”

Iepriekš neko par izsūtīšanu nav dzirdējuši. 25.martā apbruņoti vīri ienāca mājā un pavēlēja posties. Tā kā neviens nezināja, cik tāls ceļš gaidāms, paņēma līdzī visu nepieciešamo zīdaiņtīm (dēls Kārlis), kurš bija dzimis tā paša gada 12.janvārī. Visi sakāpa lopu vagonos Piebalgas stacijā. Durvis aiztaisīja ciet, un tumsā visi devās nezināmajā ceļā. Braucot sieva Alise saslima ar plaušu karsoni, viņa kopā ar mazo bērnu tika novietota kādā barakā netālu no Omskas. Vīrs ar vecāko dēlu turpināja ceļu tālāk uz Sibīriju. Pateicoties dakteres un māsiņu iejūtībai, līdzjutībai un ārstēšanai, pēc mēneša sieva ar dēliņu tika nosūtīti pie vīra un vecākā dēla. Sibīrijā pavadīja 7 smagus gadus.

Pirms izvešanas saimniecībā bija govīs, zirgs, cūka, aita. Zeme – apmēram 1 hektāru liela. Tāpat nepieciešamā lauksaimniecības tehnika - zvidru traktors un kūlējs, kultivators, šķīv-

ji, purva arkls, divlemešu un vienlemeša arkli, visas zirglietas – grābeklis, ecēšas, arkls, federe, rati, ragavas. Tātad – visa iedzīve, kas nepieciešama normālai dzīvei laukos. Tāpat bija viss nepieciešamais kalēja darbam. Strādnieku saimniecībā nebija.

Protams, nekā no nosauktā vairs nebija tad, kad ģimene atgriezās no Sibīrijas.

Krūmiņu ģimene no Jaunpiebalgas „Jaunkūģiem”

Līdzīgi kā citi – neko iepriekš par izsūtīšanu nezināja. Prom veda ar pašu zirgiem. Tika dots neilgs laiciņš, lai sagatavotos ceļam.

Izvešanas dienā vecmāte ar gultas maisu iznesta ārā. No nosalšanas ziemeļos (ap -50 grādi aukstums) piederīgi viņu glābuši, apsedzot ar suņādas segu, kas bijusi paņemta līdzī no mājām.

Saimniecībā bijušas 4 govīs, 1 sugas ķēve, 1 tele, 2 sivēni. Visas saimniecības ēkas atradušās labā stāvoklī.

Pēc atgriešanās tikuši atpakaļ savā mājā.

Gūtu ģimene no Jaunpiebalgas „Mauragiem”

Izvešana nāca kā nepatīkams pārsteigums. Ceļš veda uz Abrupes pagasta namu, tad uz Piebalgas staciju, tālāk uz Rankas staciju, tad Cēsīm, beidzot ielādēja lopu vagonā Siguldā. Līdz pat 13.aprīlim brauca šajos vagonos. Vēlāk stāstīja, ka vilcienu pavadoniem tikuši doti kaut kādi iztikas līdzekļi lopu vagonos esošajiem cilvēkiem, bet ģimene neko tamlīdzīgu nav saņēmusi. Iztika ar to, kas bija paņemts līdzī, māte kādu mazumiņu ēdamā ceļā nopirkusi. Atrodoties Sibīrijā, sākumā ēduši lopbarības miltus, no kuriem vārīta biežputra un cepti plāceņi uz plīts riņķiem.

Līdz izsūtīšanai zeme saimniecībā bija 30 hektāri. Mājās palīdzēja strādāt viena strādniece. Mājlopi – 2 zirgi, 5 slaucamas govīs, teļi. No tehnikas – siena un labības pļaujmašīna, viss sīkais inventārs, kas nepieciešams zemes kopšanai. Ēku stāvoklis labs (māja, kūts, pagrabs, klēts, šķūnis, vāgūzis).

Atgriežoties Latvijā, „Sila Mauragus” atdeva, taču no agrākās iedzīves nekā pāri nebija palicis.

Ķīķeru ģimene no Jaunpiebalgas „Sila Krūzēm”

Nekas iepriekš par izvešanu nebija zināms. Palīdzēja krievu karavīri, lai sagatavotos ceļam. Izvešanas dienā ģimenei pakāļ ieradušies pajūgi. Kāda sieviete bijusi sevišķi cietsirdīga, 30 minūtēs likusi sagatavoties ceļam, visu laiku nemitīgi skubinot un asi uzkliežot. Pēc aizbraukšanas galapunktā notikusi izsūtīto sadale pa kolhoziem. Labākie (spēcīgākie) kolhozi izvēlējušies ģimenes, kurās vairāk darba spējīgu cilvēku.

1949.gadā saimniecībā zeme bijusi 10 hektāru platībā, 4 govīs, tele, zirgs, 2 cūkas. Māja tolaik skaitījies jauna (sākta celt 1924.gadā), vēl bijusi klēts, šķūnis, divi pagrabi, kūts, cūku kūts, ģērūzis, malkas šķūnis. Algota darba spēka nav bijis, strādājuši pašu ģimene.

Pēc atgriešanās savās mājās nav tikuši, tur dzīvojušas citas ģimenes. Beigu beigās pirms tēva nāves ielaisti divās mazās istabīnās. Māte mūža beigās dzīvojusi pie meitas. No agrākās iedzīves neko vairs paši nedabūja.

Lai uzzinātu, ar kādām domām un darbiem pašlaik dienas vada represētie, devos ciemos pie **Birutas Šķesteres** (dzim. Ķīķeres) uz „Sila Krūzēm”. Nenoliedzami, Birutai uz pleciem lie-la gadu nasta, par sevi atgādina dažādas vainas, taču mūsu tik-

šanās reizē par to nerunājām. Atmiņas par 11 izsūtījumā pavadītajiem gadiem ir prātā arvien, lai gan tik ilgs laiks pagājis – 65 gadi, tas jau vesels cilvēka mūžs. Un kā nu ne, ja svešumā smagos darbos nācās aizvadīt skaistos jaunības gadus. Biruta stāsta, ka arī pirms izsūtīšanās laiks šeit, Latvijā, bija ļoti nemierīgs, jo kā gan citādi var būt kara un pēckara posmā, daudz bai-su brīžu piedzīvots, arī bēgļu gaitas Kurzemes virzienā.

Biruta atceras ļoti smagos darba apstākļus Sibīrijā, izvēles nav bijis, jādara tas, kas likts. Piemēram, sējas laikā piecu sešu kilometru attālumā četras reizes dienā vajadzējis nest labības maisus apmēram 30 kilogramu svarā. Tādu kombainu iesākumā nav bijis, labību pļāvuši ar sirpi. Tas gan bijis jāmāk darīt, Biruta smejoties teic, ka sirpi pazinusi tikai no sarkanā karoga. Dzīve sagādā dažādus pārsteigumus, cilvēkam nākas saskarties ar to, no kā visvairāk baidās. Tais laikos viņai esot bijis bail no ūdens, taču, neskatoties uz to, Sibīrijā dabūjusi nostrādāt piecus gadus pie koku pludināšanas. Šo darbu darījusi vispār bez cimdīem, grūti iedomāties, kādas tad bija kļuvušas rokas!

Bargi tikuši sodīti tie, kuri kolhozā mēģinājuši kaut ko paņemt, lai uzturētu ģimēni. Piemēram, kādas ģimenes trīs bērni palikuši bez apgādniekiem, jo vecāki notiesāti par graudu saujas paņemšanu. Vēl atmiņā palikusi ciņa ar utīm, kuras lielos daudzumos bijušas vietējo iedzīvotāju mājās.

Protams, prieks bijis tad, kad pēc Staļina nāves pamazām sākušās atbrīvošanas. Ceļš uz mājām gan bijis tāls un grūts, pat bīstams, jo vispirms liels ceļa posms pavadīts uz kuģa. Taču braukt gribētāju daudz, tie arī uzņemti, bet kuģim arī ir ierobežots daudzums cilvēku, ko drīkst ņemt. Izbailes bijušas, tomēr viss beidzies labi.

Pēc pārbraukšanas Latvijā te neviens viņus nav gaidījis, vietējie arī tā rezervēti izturējušies, dažs baidījies pat sveicināt. Tēva mājās strādājuši vietējā kolhoza darbinieki, visa mantība pazudusi. Vēlāk gan gadījies kādu savu lietu atpazīt pie vietējiem cilvēkiem. Taču ko lai te kādam pārmet, bija pagājis pietiekami ilgs prombūtnes laiks, lai kāds kaut ko saglabātu, neviens arī nezināja, vai tādas ģimenes vispār atgriezīsies.

Jautāju Birutai, kas tomēr dzīvē sagādājis prieku, dzīvojot šeit pēc atgriešanās no Sibīrijas. Viņa teic, ka ļoti patīcis iet čigānos. Te nu būtu atsevišķs stāsts par to, kā tikai nav gājis, viņa arvien pārgērbusies pēc puīša, galvenais – arī seju nomaskēt, lai neatpazīst. Valdījusi liela jautrība, jokošanās, parasti čigānu bijis daudz, tiem kāzu godos pat uzklāti atsevišķi galdi, kur ciēnāties.

Stāstu, ka nupat februārī mūsu kultūras namā bija jauks pasākums, kas veltīts atmiņām un kopā sanākšanai bijušajiem kolhoza ļaudīm. Kā tas bijis īstajos kolhoza laikos? Biruta zina stāstīt, ka tiešām šādas balles notikušas, klāti garie galdi, pirms tam pati piedalījies un palīdzējusi pie ēdiena gatavošanas.

Runājot par dzīvi mūsdienās, Biruta atzīst, ka daudz kas ir mainījies, šo dzīvi vairs nevar ne salīdzināt ar kādreizējo. Skumji ir tas, ka daudzi bez darba, bet ir taču tādi, kas nemaz negrib strādāt, gaida tikai pabalstus. Tāpat žēl to, kuriem dažādu apstākļu dēļ jānododas uz citām zemēm, lai nopelnītu iztiku. Te nu Biruta apņēmīgi nosaka, ka pati gan vairs ne mūžam nebūtu braukusi kaut kur prom, pietiek ar vienu piespiedu došanos svešumā.

Laiks paskrien nemanot, ir jāatvadās. Vēlu Birutai stipru veselību, izturību, prieku ik dienu, dzīvojot kopā ar meitas ģimēni.

A.Ķīķere

Cēloņi un sekas

Latviešu tautai marta mēnesī ir divas nozīmīgas dienas. Tās ir latviešu leģionāru un komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienas 16. un 25. datumā. Šodien tā ir vēsture, kuras procesi jā-mēģina izprast kā cēloņu un seku kopsakarība. Jāatceras, ka cēloņi šiem latviešu tautai traģiskajiem datumiem nav meklējami Latvijā, bet gan aiz tās robežām, kur divas despotiskas lielvaras 1939.gadā, noslēdzot Molotova-Ribentropa paktu, sadalīja Eiropu ietekmes sfērās. Vispirms tika iznīcināta Polijas valsts, bet 1940.gada 17. jūnijā ar varu un viltu tika okupēta arī Latvija.

Sākumā jau nekas neliecināja par briesmām, tikai latvieši, ieraugot sarkanarmiešu ērmatās formas, nosmējās: „Augšā pulķītis-apakšā muļķītis”. Tomēr drīzumā, kad sākās drausmīgās represijas un deportācijas, šis laiks tika nosaukts par baigo gadu. Vēlāk, vācu okupācijas laikā, Latvijas valstiskums arī netika atjaunots, bet lielākā latviešu tautas daļa nevēlējās, lai šeit atkal valdītu *sarkanais* režīms, un pret uzbrūkošo Sarkanā armiju gan nacionālie karavīri, kuri par savu atceres dienu ir izvēlējušies 16.martu, gan nacionālie partizāni cīnījās ar ieročiem rokās. Viņus atbalstīja daļa latviešu inteliģences un zemnieki, kuri varēja apgādāt ar pārtiku ap 13 tūkstošiem partizānu.

Atkal pret nepakļāvīgo latviešu tautu vērsās padomju režīma represijas. 1949.gada 25. martā uz Sibīrijas taigām un tundrām tika izsūtīti vairāk nekā 42 tūkstoši Latvijas iedzīvotāju. Arī ap

simts Jaunpiebalgas draudzei piederīgo šai laikā gan kaujās, gan izsūtījumā zaudēja pašu dārgāko-dzīvību. Tāpēc viņi visi jāuzskata par nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem. Tās bija Otrā pasaules kara un tai sekojošās padomju okupācijas sekas.

Šodien mēs varam tikai minēt, kādas sekas būs Krievijas agresijai Ukrainā, un atcerēties, ka tas pats kādreiz notika arī ar mūsu valsti. Lai to vēlreiz nepieļautu, ir jāstiprina mūsu pašapziņa, veicot plašu nacionālpatriotisko darbu un skaidrojot Latvijas vēsturi. Viens no tādiem pasākumiem ir piemiņas vietas izveide nacionālās pretošanās kustības dalībniekiem, kuri gājuši bojā, būdami Jaunpiebalgas draudzei piederīgi. Piemiņas vietas centrā uz baznīcas zemes ir plānots uzstādīt tēlnieces Artas Dumpes un arhitekta Māra Kārklīņa divdaļīgu granīta pieminekli ar daudziem simboliskiem elementiem. Piemiņas vietas aptuvenās izmaksas varētu būt ap 10 tūkstošiem eiro. Ir izgatavots pieminekļa makets, ar to tuvākajā laikā varēs iepazīties novada vadība un piebaldzēni.

Aicinām atbalstīt šo ieceri gan morāli - sniedzot informāciju par padomju režīma laikā bojā gājušajiem piebaldzēniem, gan materiāli, ziedojot naudas līdzekļus. Piemineklis būs mūsdienīgs, ar lielu kultūrvēsturisku vērtību, līdzvērtīgs Kārļa Zāles veidotajam, arī kā pierādījums tam, ka mūsu bojā gājušie brīvības cīnītāji nav aizmirsti, un tādi ir gandrīz katrā piebaldzēnu dzimtā.

Piebaltas Latviešu biedrība, reģ. nr.40008168638.

Konts: AS „Citadeles banka” LV49PARX0015234370001

PLB priekšsēdētājs J. Mājenieks

Skolas ziņas

Valsts olimpiādē krievu valodā
pedalijās 12.klases skolniece Viktorija Postolati.
Skolotāja I.Balode

Starpnovadu olimpiāde mūzikā

Pedalijās: **Elvis Dapševičs** (8. kl.), **Ilze Lapiņa** (12. kl.). Skolotāja **M.Viksna**.

Starpnovadu olimpiāde ķīmijā

Pedalijās: **Roberts Brikmanis** (9.a kl.), **Alise Lazdiņa**, **Vita Skosa** (abas 9.b kl.),

Sigita Kļava (10. kl.), **Ilze Lapiņa** (12. kl.). Skolotāji **A.Ratiņš**, **L.Lorence**.

Perkusionistu skate - iegūts II pakāpes diploms

Edgars Dapševičs, **Zorjana Horobraja** (abi 10. kl.), **Andra Krūmiņa** (9.b kl.), **Dārta Āboliņa**, **Armanda Azace**, **Amanda Zariņa**, **Sabīne Blūma**, **Agnese Brencē**, **Endija Potapova** (visas 9.a kl.), **Artis Peilāns**, **Izabella Kvecko**, **Kristīne Baltkaula** (visi 7. kl.). Skolotājs **Dz.Viksna**.

Jaunrades deju konkurss „Mēs un deja”, deja „Ķekatnieki klāt” - 3. vieta

Edijs Blaževics, **Laura Dapševiča**, **Lotārs Jānis Dzenža**, **Kristaps Eihentāls**, **Egmonts Ērglis**, **Aleksandrs Grigorjevs**, **Anna Marija Kārklīņa**, **Krista Marta Kundrate**, **Aleksis Loginovs**, **Madara Grasimoviča**, **Amanda Agija Orlovska**, **Sa-**

bīne Pērkone, **Silga Radvinskaite**, **Vjačeslavs Rudiņecs**, **Armanda Silabriede**, **Samanta Terēze Spirģe**, **Beāte Valdemiere** - **Bišere**, **Adriāns Viķelis** (visi 5. kl.),

Haralds Šrēders, **Alens Rozītis** (abi 7. kl.). Skolotājas **L.Skutāne**, **D.Aiksnīte**.

Starpnovadu olimpiāde matemātikā

Elvis Dapševičs (8.kl.) – **atzinība**;

Pedalijās: **Kristīne Baltkaula** (7. kl.), **Anna Marija Kārklīņa** (5. kl.). Skolotājas **R.Jaksta**, **I.Bērziņa**.

Starpnovadu olimpiāde krievu valodā

Pedalijās: **Jūlija Postolati** (8. kl.), **Mareks Keišs**, **Kārlis Pētersons**, **Alise Lazdiņa**,

Sintija Šostaka (visi 9.b kl.). Skolotāja **I.Balode**.

Spēka trīscīņa - Latvijas kausa pirmais posms Madonā

Deniss Koltašovs (10. kl.) – **2. vieta**.

Sacensības svarcelšanā Bauskā – Latvijas kausa otrais posms

Deniss Koltašovs (10. kl.) – **1. vieta**.

Radošo darbu konkurss „Dzimtas stāsti. Ar saknēm Latvijā.”

Pedalijās: **Vita Skosa**, **Santa Baņģe** (abas 9.b kl.), **Monika Keiša** (11. kl.), **Ilze Lapiņa** (12. kl.). Skolotāja **Z. Althabere**.

Viktorija Brikmane (7. kl.). Skolotāja **J. Glāzere**.

Sagatavoja **Arnis Ratiņš**.

Konkursa ”Mans dzimtas stāsts. Ar saknēm Latvijā” noslēgums Rīgā

21. februārī Rīgas Latviešu biedrības namā norisinājās konkursa „Mans dzimtas stāsts. Ar saknēm Latvijā” noslēguma pasākums, uz kuru devāmies arī mēs – Ilze Lapiņa, Monta Keiša, skolotājas Zane Althabere un Vēsma Johansone. Latviešu valodas aģentūra bija parūpējusies par interesantu pasākuma programmu – sākumā mums vēlreiz pastāstīja par konkursa mērķi, par veiktajiem darbiem un tēmām, kuras tika apskatītas iesūtī-

tajos konkursa darbos. Pavisam konkursā bija iesūtīti 419 darbi no visas Latvijas un arī, kas man šķita interesanti, no latviešu skolām, kuras atrodas ārpus mūsu dzimtenes robežām, - no Vašingtonas, Īrijas, Briseles, Austrālijas. Darbus vērtēja 5 žūriju pārstāvji, kuru vidū arī dzejnieks Guntars Godiņš.

Pēc apbalvošanas un atzinību izsniegšanas uzstājās valsts vēstures arhīva pētniece Ina Grosena ar stāstiem par dzimtas koka

veidošanu un arheologs Rūdolfs Brūzis – par latviešu saknēm Livonijā un par arheoloģiju, kas saistīta ar Livonijas laika latviešiem. Konkursa noslēguma pasākumā mēs tikāties ar rakstnieku, triloģijas „Zīmogs sarkanā vaskā” autoru Jāni Lejiņu. Jānis Lejiņš pastāstīja, kā tapa šis, manuprāt, fantastiskākais darbs, arī par nākotnes plāniem, kas saistīti ar šī romāna ekranizēšanu. Pasākuma noslēgumā uzstājas viru kopa „Vilki” ar muzikālu lekciju par tēmu „Latviešu karavīru gaitas cauri gadsimta dziesmām”.

Konkursa noslēguma pasākums bija izdevies, interesants, iedvesmojošs. Noteikti aicinu arī pārējos jaunos rakstniekus un dzejniekus nebaidīties un piedalīties šāda veida konkursos, ja ne balvu dēļ, tad emocionālās pieredzes paplašināšanas un jaunu iespaidu gūšanas dēļ.

Paldies skolotājai Zanei un audzinātājai Vēsmai par iespēju apmeklēt Rīgas Latviešu biedrības namu un konkursa noslēgu-

ma pasākumu! Ir patīss prieks par paveikto un iegūto!

Ilze Lapiņa,
12. klases skolniece

Attēlos: skolotāja Z.Althabere, 12.klases skolniece I.Lapiņa un 11.klases skolniece M.Keiša.

Konkursa žūrijas loceklis, dzejnieks G.Godiņš (no kreisās) sarunā ar rakstnieku J.Lejiņu.

Foto:V.Johansone.

Satiekas skolēnu pašpārvaldes

20. februārī Priekuļu vidusskola rīkoja Cēsu reģiona skolu skolēnu parlamentu satikšanās pasākumu, uz kuru tika uzaicināta arī Jaunpiebalgas vidusskolas skolēnu pašpārvalde (vadītāja Andra Pētersone). Šī pasākuma mērķis bija iepazīt citu skolu skolēnu parlamentu darbu, iepazīties ar jauniem cilvēkiem un veidot kontaktus, lai nākotnē varētu sadarboties. Iepazināties ar Nītaures, Drustu, Priekuļu, Inešu, Vecpiebalgas, Drabešu, Liepas un Mārsnēnu skolu pieredzi skolēnu dzīves organizēšanā. Katras skolas pārstāvji ņēma līdzi cienastu, savu spēli, jaunas idejas, lai saliedētu un pilnveidotu idejas, lai gūtu ko jaunu, dar-

bojoties skolu pašpārvaldēs.

Jaunpiebalgas vidusskolas skolēnu pašpārvalde šajā pasākumā guva jaunas idejas turpmākajiem darbiem vidusskolā, jaunus iespaidus, draugus un kontaktus. Izveidojām ciešāku saikni ar Vecpiebalgas vidusskolas skolēnu pašpārvaldi (vadītājs Ingus Pētersons) un ieskicējām jaunos, kopīgos nākotnes plānus.

Sekosim jaunākajai informācijai par mūsu skolas pašpārvaldes darbu sociālajos tīklos twitter.com un draugiem.lv.

Ilze Lapiņa

Vecvecāku rotaļrīts "Mini, mini mīkliņu!"

28.februāra rīts. Mazie un lielie pirmsskolnieki ar nepacietību gaida savus mīļos- OMĪTI, OPĪTI, VECMĀMIŅU, VEC-TĒTIŅU, MIMĪTI, BABIŅU, AMMAMĪTI. Tas brīdis, kuru tik ļoti gaidījām un kuram tā gatavojāmies visu mēnesi, beidzot ir klāt. Mūsu pirmsskolā - VECVECĀKU ROTAĻRĪTS - lielais mīklu minēšanas laiks.

Vecvecāki tika iepriecināti ar nelielu koncertiņu. Bērni un skolotāji pasākumam gatavojās visu mēnesi. Mācījāmies dziesmiņas, rotaļas, vingrinājāmies minēt mīklas. Visi priekšnesumi bija saistīti ar mīklu minēšanu. Tās tika dziedātas, rādītas, skaitītas un pat zīmētas. Bērni arī bija uzzīmējuši savus vecvecākus, ģimēni.

Jāsaka, ka šim notikumam gatavojās arī vecvecāki. Viņi bija sameklējuši vai pat izdomājuši miklas bērniem. Kaut arī dažiem vecvecākiem tas sagādāja nelielas grūtības, tika sameklētas savas bērības fotogrāfijas, kā arī uzrakstīts kāds sev svarīgs notikums vai pat nedarbs, kuru atceras visu mūžu. Bērni ar šiem stāstiem un bildēm iepazīnās nākamajā nedēļā, uzsākot die-

nu rīta aplī. Tas ir tik neticami un reizēm jautri – ieraudzīt savu omīti vai opīti maziņu! Izrādās, ka arī viņi ir kādreiz darījuši palaidnības...

Saulēnu grupas bērniem bija sarūpēti spilventiņi, vecmāmiņu darināti un gādāti. Tos bērni izmanto rīta aplī, kādā rotaļā un pat pusdienas laiku guļot. Tā no mūsu kopīgi sarūpētiem darbiņiem ierīkojam interesantu izstādi, par kuru priecājas gan bērni, gan vecvecāki, gan skolotāji.

Paldies visiem mīļajiem vecvecākiem par atsaucību, par to, ka atnācāt, atbraucāt arī no tālākiem novadiem, neraugoties uz to, ka bija darbadienas rīts! Paldies par jūsu mīļumu, kas staroja jūsu acīs, par to, ka darbojāties līdzī rotaļās un, protams, arī par saldajiem našķiem! Paldies arī pirmsskolas skolotājiem un viņu palīgiem: Dacei, Mārai, Elgai, Inesei, Ingai, Ilzei, Ilvai, Smaidai, Zintai, Ārijai, Jānim un Laimai par kopīgi padarītu darbu un jauko pasākumu!

Saulēnu grupas skolotājas

Attēlos: vecvecākiem veltītajā rotaļrītā.

Jaunsargu sacensības Drustos

Lai gan jaunsargu darbība Jaunpiebalgā ir neilga, ir notikuši daudzi un dažādi pasākumi ārpus novada robežām. Tie jaunieši, kuriem šī lieta patīk, aktīvi apmeklē nodarbības, kuras vada jaunsargu instruktors Aivars Ontužāns.

Pagājušajā gadā bija aizraujošs pasākums Jaunpiebalgas pagasta Lielmežā, kur jaunsargi devās pārgājienā pa partizānu takām. Toreiz Drustu jaunsargi ciemojās šeit, bet nu atkal kārtā mūsējiem braukt ciemos.

Februāra beigās Drustu pamatskolas sporta zālē notika sacensības, kurās noteikti divi pārbaudījumi – šaušanas sacensības ar pneimatisko šauteni ar optisko tēmekli un savu prasmju demonstrēšana ierindas skatē. Kā papildus pārbaudījums bija jaunsargu zināšanas par Latvijai svarīgiem piemiņas datumiem.

Stāsta jaunsargs **Edžus Nedēļa**, Jaunpiebalgas vidusskolas 8.klases skolnieks: „Pirms notika sacensības šaušanā, tikām sadalīti 4 grupās - zēni līdz 1999.g., meitenes līdz 1999.g., zēni no 2000.g. un meitenes no 2000.g. Uz šaušanu devās divi pārstāvji no vienas grupas. Šaušana notika 2 posmos ar 2 šautenēm. Katrā posmā bija 3 izmēģinājuma šāvienu un 5 šāvienu, kuros jau sacentāmies. Pēc tam mainījāmies un notika tas pats.

Kamēr mazākās zēnu un meiteņu grupas šāva, pārējie gatavojās ierindas skatei, kurā bija jāizdara dažādi pagriezīenu elementi un izsaukšana no ierindas.

Valsts atceres dienu nosaukšanā sacentāmies ar Drustu jaunsargiem, te vairāk nebija dalījuma grupās, bet visi kopā, diemžēl Drusti uzvarēja ar nelielu pārsvaru, jo viņi bija iepriekš piedalījušies vairākos atceres dienu pasākumos.

Kopvērtējumā bija aptuveni vienādi rezultāti, jo šaušana gāja labāk mums, bet valsts atceres dienu nosaukšana - viņiem, ierindas skatē mums veicās līdzīgi. Apbalvošana notika tikai šaušanas disciplīnā, te mums veicās labāk, jo 1.vietu ieņēma Kristaps Ozols ar 78 punktiem no 100 un otro es, Edžus Nedēļa, ar 72 punktiem no 100.”

Jāpiebilst, ka šaušanas sacensībās godalgotās vietas izcīnīja arī Jaunpiebalgas meitenes – Egīta Vētra – Blauberga un Linda Drulle (abas mācās 8.klasē), kā arī 10. klases skolnieks Artūrs Lapiņš. Visi uzrunātie jaunieši atzīst, ka viņiem ļoti patīk jaunsargu nodarbības un, protams, šāda veida sacensības, konkursi, arī nometnes.

A.Ķīkere

Futbola aktualitātes

Šī gada sākumā Ieva Pilskalliete (Jaunpiebalgas Attīstības fonds), piesaistot sponsoru, Jaunpiebalgas futbola komandām sagādāja jaunas, kvalitatīvas sacensību formas, kuras pēc futbolistu sacensībām tiks nodotas Jaunpiebalgas vidusskolas rīcībā. Tas dos iespēju pārstāvēt Jaunpiebalgu kvalitatīvās formās

arī citām sporta spēļu komandām. Par to lielais **PALDIES** ir jāsaka **Normundam Brēmeram** („Wenden Furniture”), kurš finansēja gan formu iegādi, gan to apdruku. Paldies par atbalstu arī trenerim Gatim Samučonokam un Aināram Fiļipovam!

Februāra beigās un marta sākumā noslēdzās ziemas jaunatnes čempionāta sacensības mūsu abām Jaunpiebalgas komandām, kurām pagājušajā sezonā bija pirmās vietas B finālā. Šogad abas komandas izvirzījās tik tālu, ka piedalījās jau Vidze-

mes A fināla grupā, kur jau ir krietni spēcīgākas komandas no pazīstamām sporta skolām.

2003.gada zēnu (U11) komanda izcīnīja 5. vietu, atstājot aiz sevis 14 komandas, kuras visas ir pārstāvētas no dažādām sporta skolām. Trenerim un komandai gan ir liels pārdzīvojums, jo tikai vieni neiegūti vārti pēdējā spēlē ar Ogrī šķīra komandu no sudraba medaļas un dalību Latvijas finālā. Par vērtīgāko spēlētāju atzina Sandi Pajatu.

2002.gada zēnu (U12) komanda izcīnīja 8.vietu, atstājot aiz sevis 7 komandas. Par vērtīgāko spēlētāju atzina Ralfu Rubeni.

Sveicam mūsu futbolistus par iegūtajiem labajiem rezultātiem! Šie futbolisti ir:

Sentis Filīpovs, Sandis Pajats, Ivo Kirkenšteins, Ralfs Rubenis, Egmonts Ērglis, Adrians Vašils,

Vairis Orlovs, Ernests Dzenītis, Edvīns Liberts, Anrijs Alksnis (Smiltene), Jorens Miķelsons (Smiltene,) Reinis Kaņipovs (Smiltene).

Par spēļu rezultātiem sīkāka informācija atrodama Latvijas futbola federācijas mājas lapā:

www.lff.lv -> reģioni -> Vidzeme -> Ziemas jaunatnes čempionāti

Foto momentus no sacensībām var apskatīt trenera Gata Samučonoka draugiem.lv profila galerijās.

Jaunpiebalgas Attīstības fonds

Attēlā: jauno formu demonstrējums - Normunds Brēmers, Ieva Pilskalliete un futbola komanda.

Mēs dzīvojam pie jūras

Jaunpiebalgas mākslas skolas audzēkņiem jau par tradīciju kļuvusi dalība Jūrmalas mākslas skolas organizētajā starptautiskajā vizuālās mākslas konkursā „Es dzīvoju pie jūras”, kas šogad notika trīspadsmito reizi.

Konkursa tēma ik gadu ir saistīta ar jūru, šoreiz - „Osta”. Osta ir vārti uz plašajām jūrām. Osta ir vieta, kur satiekas lielas kravas kuģi un mazie burinieki. Osta ir vieta, kur sapņi pārtop īstenībā, kur sākas un beidzas ceļojumi...

Ļoti radoši un interesanti par laivām, kuģiem, tuvām un tālām zemēm savus sapņus zīmēja un gleznoja arī 42 jaunie mākslinieki no Jaunpiebalgas- **Karīna Azace, Annija Rēdmane, Līga Džīnija Rubene, Elizabete Kalniņa, Kristiāna Kļava, Sigita Kļava, Ralfs Lauris Miška, Luīze Anna Šmoteka, Eduards Šrēders, Haralds Šrēders, Jana Pelše, Dana Pelše, Beāte Valdemiere- Bišere, Anna Marija Kārklīņa, Elizabete Zariņa, Dārijs Rozenblats, Terēze Talīta Rozenblate, Lāsma Slaidiņa, Liene Slaidiņa, Liāna Rusova, Līga Rusova, Sabīne Pērkone, Samanta Terēze Spirģe, Daniela Macola, Santa Baņģe, Santa Miķelsone, Gunda Glāzere, Ramona Napre, Melisa Abelniece, Elza Skutāne, Krista Marta Kundrate, Madara Grasimoviča, Gerda Johansone, Endija Romanova, Līga Daniela**

Kīne, Elina Millere, Daniels Millers, Zanda Loginova, Aleksis Loginovs, Emīls Markuss Morozs, Emīlija Treiliņa, Marija Ose.

Konkursam tika iesūtīti 2526 darbi no Latvijas, Azerbaidžānas, Baltkrievijas, Bulgārijas, Honkongas, Kazahstānas, Krie-

vijas, Lietuvas, Polijas, Ukrainas, Rumānijas, Serbijas, Tatarstānas un Turcijas. Liels prieks, ka starptautiskā žūrija, kuras sastāvā ir profesionāli mākslinieki, milzīgajā darbu jūrā pamanīja arī mūs!

Atzinības ieguvu Kristiāna Kļava, Sigita Kļava, Santa Miķelsone un Terēze Talita Rozenblate. Pricējami un le-

pojami! Liels paldies visiem konkursa dalībniekiem par darbiem, tie šogad bija īpaši skaisti!

Zanda Liedskalniņa,
Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas skolotāja
Attēlos: Jaunpiebalgas jauno mākslinieku darbi.

Tiem, kuriem vajadzīga kolhoza vēsture un atmiņas par aizgājušo laiku

Kolektivizācija

Vēsturnieka Heinriha Stroda apkopojumi liecina, ka Latvijas zemnieki boikotēja lauksaimniecības kolektivizāciju līdz 1949. gada 25. marta masu deportācijai. Pēc tam Latvijā sākās PSRS organizēta vienlaidu kolektivizācija. „Neiesi kolhozā, redzi, kur brauksi!” Tātad nebija izvēles. Nekāda atklāta pretestība pret padomju varu un kolhozu dibināšanu nebija iespējama. To arī atmiņās raksta vairāki jaunpiebaldzēni, ka uz kolhozu dibināšanu sapulcēm gājuši izsūtīšanas notikumu iespaidā.

Latvijā pirmo kolhozu izdevās nodibināt 1946. gadā Dobelē - „Nākotni”, bet Jaunpiebalgā - trīs gadus vēlāk.

1949. gada 2. aprīlī nodibināja Emīla Dārziņa kolhozu. Pēc tam tikai dibināti - „Plēsums”, „Jaunais arājs”, „Komjaunietis”, „Leņģina ceļš”, „Progress”, „Jaunceltne”, „Sarkanā blāzma”. Lielās kopā apvienošanās notiek 1950. gadā un 1975. gadā. Personīgajām saimniecībām atstāja 5 - 8 ha zemes, jaunsaimniecībām atļauto platību palielināja līdz 15 ha.

Kopsaimniekošana

Atmiņas pārcilājot, zināms, ka kolhoza „Kalnājs” apvienošana nāca ar grūtībām. Kolhoznieki bija iesākuši strādāt un apvienoties negribēja. Bieži mainījās kolhozu vadītāji. Par darbu no sākuma saņēma kapeikas, bet pirms 1975. gada apvienošanās slaucējas saņēma 10 rubļus dienā, cūkkopēji - 11 rubļus, bet telņkopji - 6,7 rubļus dienā.

Par **kolhozu priekšsēdētājiem** dažādos laikos strādājuši Jānis Salmiņš, Osvalds Auziņš, Voldemārs Titāns, Pēteris Salmiņš, Jānis Liepiņš, Osvalds Rasa, Pēteris Zāģeris, Antons Bedeicis, Jānis Gregors, Boļeslavs Vanags, Aleksandrs Kurzemnieks, Augusts Ozols, Velta Klāva, Pēteris Ontužāns, Jānis Balodis, Jānis Šubrovskis, Jānis Stībelis, Guntis Steberis, Jānis Krepšs, Daniels Pošeiko, Jānis Burkāns, Jānis Ruska, Vilhelms Bērziņš, Jānis Krūze, Verners Krams, Imants Penesis, Voldemārs Zvirgzdiņš, Jānis Dūklavs, Pēteris Micāns, Uldis Rubenis. Priekšsēdētāju vietnieki bijuši - Jānis Ciganskis, Egils Johansons...

Pateicoties kopsaimniecības „Piebalga” kopā sanākšanai, pamudināju sevi dažādu ziņu apkopšanai. Esmu pierakstījis speciālistu vārdus, kuri strādājuši dažādos laikos. **Vetārsti** - Kārlis Bērziņš, Alfrēds Sīlis, Anna Bērziņa, Lauris Brasavs, Aivars Babris. **Vetfeldšeri** - Pēteris Tabiņš, Jānis Dimdiņš, Jānis Radkēvičs, Ernests Elpers, Baiba Lietiņa, Jolanta Briede, Irēna Zirne, Anna Auziņa, Vita Immure, Anita Apine, **apsēklotāji** - Ināra Grāvīte... **Zootehniķi** - Marga Razminoviča, Valentīna Logina, Sarma Mekša, Ilga Sudraba, Dzintra Bērziņa, Mārite Apsīte, Rasma Bērziņa, Nellija Kļaviņa, Anna Ošiņa, Zinaida Kuške, Maruta Tepere, Aina Zilīte, Laima Šķestere, Austrā Apine, Milda Misiņa, Alvīne Ozoliņa, Rota Ogliņa, Ausma Bruževica, Paulis Zadiņš, Rita Arnava, Guntra Vasile, Jānis Lipiņš, Rudīte Radziņa, Rūdolfs Auziņš, Dace Misiņa, Baiba Jēgere, Maija Ulme, Ilze Brence, Mārite Siugale, Inga Stalaža, Anna Duļbinska, Judīte Guste, Rudīte Radziņa, Gunta Gailīte, Ilona Kaņepe, Ilze Pliņka, Mudīte Mednieks, Ināra Ošiņa.

Zirgu treneres - Aira Rēvele, Ilzīte Marciša, Ingrida Mazupe, Ieva Krieviņa. **Par agronomiem strādāja** - Andrejs Jurciņš,

Uldis Rubenis, Aida Mekša, Rjabova Agnese, Vera Briede, Roberts Dilba, Ingrida Lazdiņa, Vilis Līviņš, Jānis Cercins, Vaira Kažociņa, Lūcija Bedeice, Maija Kīķere, Rasma Šāvēja, Jānis Ciekurznis, Skaidrīte Čakstiņa, Dzintra Zariņa, Maija Kažociņa, Leo Ābelnieks, **meliorators** - Aivars Ikšelis.

Attēlā: norūpējušās agronomes M.Kažociņa un S.Čakstiņa.

Darbus kolhozos vai mazākās vienībās iecirkņos vadīja **brigadierī vai iecirkņu priekšnieki** - Voldemārs Pikurs, Jānis Upens, Rūdolfs Nedēļa, Kārlis Miesnieks, Jānis Misiņš, Jānis Antons, Oļģerts Jēpe, Ilze Brence, Emīls Medvedis, Modrīte Bogena, Jānis Ērglis, Ādams Logins, Aloizis Duļbinskis, Kārlis Šķestēris, Andrejs Krampītis... Visu apkopēja **grāmatveži, dispečeri, kasieri**, kuri strādāja kantorī - Kārlis Bišers, Rūta Sietiņa, Viņa Vanaga, Marija Putilova, Mārite Rubene, Marga Kažociņa, Hilda Jundze, Erna Avotiņa, Gunta Viksna, Inese Bruņiniece, Mirdza Majore, Mihalīna Ločmele, Māra Kaļva, Irma Vilka, Silvija Dilba, Janīna Lapiņa, Elza Sietiņa, Viņa Nedēļa, Māra Sietiņa, Judīte Liepiņa, Anita Pārums, Gunta Sirsniņa, Ārija Lielmane, Ļusija Biezā, Zina Lipska, Aina Putniņa, Biruta Lapiņa, Mārite Logina.

Par **tehniku, celtniecību, noliktavām, drošības tehnikas ievērošanu, kā arī elektriķu** darbi bija uzticēti daudziem speciālistiem. Tie bija - Ivars Vilks, Jānis Belte, Tālvāldis Puķīte, Juris Apsītis, Ivars Viksna, Valdis Lapiņš, Guntis Gailītis, Pāvels Ivulāns, Vilis Lipskis, Pēteris Krasovskis, Valentīns Babris, Vladimirs Vepris, Juris Riekstiņš, Voldemārs Majors, Modris Spēlītis, Vilis Irša, Uldis Sirsniņš, Roberts Kušķis, Juris Bogens, Artūrs Riekstiņš, Gaida Nedēļa, Ilze Blūma, Ilga Putniņa, Maruta Smilģina, Rasma Gansone, Ludis Libergs, Kārlis Pārums, Juris Juknēvičs, Aldonis Bērziņš, Andris Razminovičs, Ivars Lācgalvs, Vilnis Lācgalvs, Māris Jansons, Laimonis Jansons. **Gaterus pārzināja** Andris Kīķeris, Ojārs Jurjāns. **Jurists - konsultants** - Staņislavs Rasnācis.

Darba svētki un jubilejas

Sākuma gados saimniekojot, cilvēkiem prātā bija skaistie Līgo svētki, apkūlības vai apsējības sētās. Mazajos kolhozos notika gan aplīgošanas, gan svētki darbam. Dažkārt pēc lielajām

siena vai kartupeļu talkām tika pa kopīgai bildei. Par to liecina fotogrāfijas, tolaik gan reti bija iespējams nofotografēties, bet laika liecības ir.

Attēlā: fotogrāfiju nav daudz no 1950. Līdz 1970.gadam, tomēr Viņķu pusē lauku brigādes vīrus un sievas izdevies iemūžināt.

Kolhoziem jubilejas netika svinētas, bet pensijā aiziešanas gan, tika atzīmēti gadījumi, kad cilvēki saņēma augstus valsts apbalvojumus par teicamu darbu. Tādu nebija maz. Darba Sarkanā karoga ordeņi, Ļeņina ordeņi tika piešķirti arī jaunpiebaldzēniem. Lai kādi bija laiki, tie, kuri bērnībā un jaunībā bija pieraduši darīt savu darbu kārtīgi, tie turpināja to apzinīgi veikt kolhoza tīrumos un fermās.

Attēlā: gan pensijā aizvadišana, gan daudzi labie darbi tika svinīgi atzīmēti. Pensionāru vidū kolhoza „Piebalga” valdes priekšsēdētājs V.Zvirgzdiņš.

Attēlā: Kopsaimniecības „Piebalga” 40 gadu jubilejas reizē Jaunpiebalgā viesojās Anatolijs Gorbunovs.

Lielākās jubilejas svinētas 1979. un 1989. gadā (30 un 40 gadu), bet 2014. gada 2. aprīlī - 65 gadi kopš 1. kolhoza dibināšanas un 21 gads kopš tā likvidēšanas.

No kolhoza biedru skaita 1991. gada 11. martā pirmie tika atskaitīti sakarā ar zemnieku saimniecību dibināšanu - Uldis Briedis, Guntars Dolmanis, Uldis Misiņš, Aivars Jansons, Juris Rubenis, Ojārs Rubenis, Marga Razminoviča, Laimis Šāvējs, Pēteris Graudums, Aldis Karpis, Dzintra Bērziņa, Ilze Blūma, Zigurds Rubenis, Vilis Liviņš, Vladimirs Vepriņis, Rudzīte Radziņa, Pēteris Ābelnieks, Aivars Kazāks, Jānis Ērglis, Juris Petrovskis. Lielākā daļa, nodibinot zemnieku saimniecības, ar labiem panākumiem turpina saimniekot arī šodien.

Attēlā: kolhoza ļaudis ekskursijā.

Izskaņa

Daudzi strādājuši tā saucamajā „stagnācijas periodā” (1964-1982), bet arī šajā laikā cilvēki strādāja, dibināja ģimenes, audzināja un skoloja bērnus, pricējās par dzīvi.

1992. gada 13. martā kolhozs „Piebalga” pārveidots par jaunu sabiedrību „Piebalga” saskaņā ar LR Darba likuma kodeksa 33. panta 1. daļas 2. punktu.

Šo pārskatu veidojot, nav iespējams uzskaitīt visus darba darītājus, jo tie daudzu gadu garumā sniedzas vairākos tūkstošos, bet centāties atcerēties kaut daļu no tiem, kuri vadīja dažādus darbus.

Novadpētniecības muzejā par kolhozu laiku krājas arvien vairāk dokumentu. Paldies!

Ziņas palīdzēja apkopot Maija Ķīkere, Mārīte Logina, Rasma Bērziņa. Nākamajā numurā publicēsim statistikas datus, kurus apkopojusi Mārīte Rubene.

Lūdzu precizējumus, labojumus! Tos labprāt gaidīšu.

Vēsma Johansone
(mob.26615072)

Par to, kā bija toreiz, vai kopsaimniecības "Piebalga" mūsdienīga kopsapulce

Kas ir – kolhozs? Var jautāt daudzi jaunie cilvēki. Citādi ir ar psmužu un vecākiem ļaudīm, kuri lielu savas dzīves daļu pavadījuši, strādājot kolhozā. Protams, mūsdienās uz to var raudzīties dažādi – tā bija kolektīva saimniecība laukos, katram nodrošināts darbs, atbilstoši izglītībai, spējām, varēšanai, arī gribēšanai strādāt. Savas labās un ne tik labās puses bija šādā kopīgā saimniekošanā.

Nu jau sen kā viss mainījies, kolhozi vairs tikai atmiņās. Kad lai šis atmiņas atritina, kad lai satiek tos, ar kuriem pavadīts laiks, kopā strādājot, svinot jubilejas, sanākot ballēs? Itin viss iespējams. Tā šoreiz notika pie mums, Jaunpiebalgā. Izlasot janvāra avīzes kultūras pasākumu sadaļā, ka 15.februārī paredzēta kolhoza „Piebalga” „pārskata sapulce” un balle, dažs labs bija neizpratnē – kāds vēl kolhozs? Izrādījās, ka viss būs pavisam nopietni.

Par pasākuma rīkošanu stāsta idejas autore **Velta Ciekurzne**: „Doma radās jau pirms gada. Aprunājos ar vairākiem cilvēkiem, vai vispār šāda ļaužu kopā sanākšana vajadzīga. Saņēmu apstiprinošas atbildes. Par šo ideju ieminējos novada domes priekšsēdētājam Laimim Šāvējam, kurš to atbalstīja.

Vasara pagāja, jo tad daudz un dažādi pasākumi notiek gan pašu novadā, gan citur Latvijā. Rudens pusē sanācām kopā vairāki domubiedri, visu apsvērām un nolēmām, ka šāda pasākuma rīkošanā viens nav darītājs, jāveido „komanda”, kur kat-

operators Kalvis Zalčmanis Jaunpiebalgā ar kinokameru sekoja līdzi četru Lauksaimniecības akadēmijas absolventu-Jāņa Dūklava, Roberta Dilbas, Pētera Micāna un Ivara Vilka vēlmei uzveikt apstākļus un ar savu jaunības maksimālismu, enerģisku darbu, jaunām idejām un vēlmi pašaplicināties, *izvilkt no purva atpalikušu kolhozu.*

Filmu skatoties, arī mani pārņēma kņudinoša sajūta pakrūtē. Cik jauni mēs visi toreiz bijām, apņēmīgi un darboties gribošī! Cik ātri paskrējis laiks! Atnākušie ar lielu interesi un emocijām skatījās filmu, centās atpazīt cilvēkus uz ekrāna.

Patiess prieks, ka bija klāt trīs no „četriem, kas meklēja miljonu”. Kā atzina Roberts Dilba, saņemot ielūgumu, pārņēmušas siltas un patīkamas atmiņas. Jānis Dūklavs, tāpat kā senāk, katram piegāja klāt, aprunājās. Tāda savējo attieksme, neskatoties uz jebkādiem augstiem amatiem mūsdienās, jo šoreiz, kā viņš pats teica - „esmu kopā ar piebaldzēniem nevis kā ministrs, bet Jānis”. Izskanēja ierosinājums šādas tikšanās rīkot arī nākamajos gados.

Dzīvē mums līdzās prieka mirkļiem ir arī skumjie brīži. Tā šajā tikšanās reizē ar klusuma brīdi pieminējām nesen mūžībā aizgājušo kolhoza galveno zootehniķi Guntru Babri.

Esmu sapratusi, ka Piebalgā ir ļoti daudz labu, atsaucīgu, sirsnīgu cilvēku. Visi, kurus uzrunāju kā sponsorus vai palīgus, neatteica, bet bija gatavi palīdzēt un sadarboties. Katrs mazumiņš ir ļoti svarīgs. Paldies novada domes vadītājam Laimim Šāvējam, A/S „Cesvaines piens”, z/s „Ķelmēni”, Marutai un Vilim Līviņiem, Ilzei un Aivaram Ontužāniem, Inesei Blūmai, Ilgai Pabērzei, Maijai Ķīkerei, Vēsmai un Egilam Johansoniem, Guntai un Vasilijam Leimaņiem, Judītei Beķerei, Egitai Zariņai, Lāsmai Skutānci, Ilzei Stolerei, Mārītei Loginai, Jānim Ciekurzņim, Baibai Loginai! Paldies visiem, kuri atļāva no personīgajiem albumiem izmantot fotogrāfijas! Paldies Ķencītim, vidējās paaudzes deju kolektīvam „Piebaldzēni”, viesmāksliniekam Andrim Daņiļenko, vakara vadītājam Jānim Gabrānam un lustīgajam muzikantam Aldim Grandānam ar grupu!”

Aija Ķīkere

Attēlos: Ķenča apsveikums Ivaram Vilkam.

Pasākumā tika izvēlētas goda saimnieces Ilze Blūma un Valda Dene, lai sadalītu viesiem Ilgas Pabērzes „uzsaukto” torti.

Foto: V.Johansone

ram savi pienākumi veicami. Sadarbojoties un saskaņojot norises laiku, izlēmām, ka pasākumam jānotiek 15.februārī, jo kolhozam tieši šajā mēnesī notika lielās atskaišu sapulces. Uzņēmos vadīt pasākuma sagatavošanas darbus, rakstīju scenāriju, meklēju sponsorus. Nolēmām, ka jāklāj garie cienastu galdi, bez tādiem jau nebija iedomājamas kolhoza toreizējās balles. Mērķis bija skaidrs – lai cilvēki šajā vakarā atkal satiktos, dalītos atmiņās. Organizatoriem tas bija liels izaicinājums, ko tādu darīt, lai sarīkotu jauku atmiņu un satikšanās vakaru. Ikdienā visi esam aizņemti, arī dzīvojam dažādās vietās, nav laika, lai satiktos un bez steigas aprunātos, kur nu vēl par aizgājušiem laikiem. Bet daudziem tie taču bija skaistie jaunības gadi, pavadīti kopīgā darbā.

Sākumā neapšaubāmi bija neziņa, vai un kā viss izdosies, cik liela būs atsaucība. Taču, redzot zālē pozitīvo atmosfēru, cilvēku lielo prieku un sacītos pateicības vārdus, sapratām, ka pasākums ir bijis vajadzīgs.

Bija iespēja noskatīties fragmentus no dokumentālās filmas „Četri meklē miljonu”. 1979.gadā kinorežisors Ansis Epnens un

Jaunumi ciklā

”Kultūras un dabas mantojums Jaunpiebalgas novadā”

Vienu no lielākajām kultūras mantojuma kategorijām sastāda mājvietas. Pašreizējās nostādnes kultūras mantojuma jomā ir tādas, ka par vērtīgām vai nozīmīgām tiek uzskatītas tās ēkas, kas celtas līdz 1940.gadam. Latvijas gadījumā tās var iedalīt vecsaimniecībās (celtas līdz 1920.g.) un jaunsaimniecībās (1920.-1940.g.). Kultūras mantojuma kategorijā pie mājvietām pieskaita ne tikai dzīvojamās ēkas, bet visu saimniekošanai nepieciešamo kompleksu – riju, klēti, kūti, pirti, pagrabu, stalli, aku, līnu mārkus, smēdi utt.

Seni mājvietu saglabāšanās mūsdienās ir jūtami apdraudēti. Pirmo triecieni tām deva padomju periodā piedzīvotā kolektīvizācijas politika, savukārt mūsdienās to pastāvēšanu iespaido mežonīgā kapitālisma tendences – daudzas senās ēkas tiek nojauktas kokmateriālu eksportam, citas nolīdzinātas lielsaimniekiem, paplašinot savus tīrumus, vēl citas pārbūvētas pēc mūsdienu arhitektūras paraugiem.

Līdz ar to, veicot kultūras mantojuma apzināšanu, ir būtiski fiksēt mājvietas jebkādā saglabāšanās pakāpē - pat tikai iziruši pamati, aizgruvusi aka vai apsūņojusi ābele var būt pēdējā liecība un piemineklis kādreizējai mājvietai.

Gan veicot seno mājvietu apsekošanu, gan sakopjot un atjaunojot savas saimniecības, ir būtiski zināt kādreizējās tautas celtniecības tradīcijas, tendences, terminoloģiju un likumsakarības - **28.martā plkst. 18.30 Jaunpiebalgas novada reģionālajā tautskolā tiek organizēta tikšanās ar Latvijas Etnogrāfiskā brīvdabas muzeja vadošo etnogrāfu Mārtiņu Kuplo.**

Laipni aicināti visi interesenti un viensētu saimnieki!
Ieeja par ziedojumiem.

Vēsturnieks **Edgars Žigurs**

Lasītākās grāmatas Latvijā un mūsu skolā

No 19.janvāra līdz 16.februārim ikvienam interesentam bija iespēja balsot par vienu līdz piecām iecienītākajām grāmatām, tādējādi izveidojot grāmatu TOP 100. Līdz 27.aprīlim no grāmatu simtnieka būs iespēja balsot par trim mīļākajām grāmatām, izveidojot grāmatu TOP 21. Kur ievietojusies tava mīļākā grāmata, vari skatīt interneta vietnē - www.lasitakasgramatas.lv

Jaunpiebalgas vidusskolā arī veicām aptauju, un rezultāti šādi:

1. vietā ar vislielāko balsu skaitu ierindojusies britu rakstniece **Džoanna Roulingas grāmata par Poteru**. Ideja par rakstīšanu autorei radusies vilcienā, braucot no Mančestras uz Londonu. Poters iemantojis lasītāju uzmanību, līdz ar to autore - slavu visā pasaulē.

2. vietā **Džefa Kinnija „Grega dienasgrāmata”**, kas iznākusi vairākās daļās, tulkota 30 valodās. Grega piedzīvojumi skolā un mājās ir tuvi skolēnu dzīvei. Grāmatās asprātīgi zīmējumi.

3. vietā **Sūzena Kolinsa „Bada spēles”** un divas tālākās daļas.

4. vietā **Džeimss E.L. „Greja piecdesmit nokrāsas”**. Interesanti, ka lielākā daļa aptaujāto atzīmējuši, ka autors ir Grejs

un darbs saucoties „Piecdesmit nokrāsas”. Autore ir sieviete, istajā vārdā - Ērika Leonarda.

5. vietā **Stefanijas Meieres grāmata „Krešla”**. Arī turpinājumi „Jauns Mēness”, „Aptumsums” un „Rītausma” ierindojas lasītāko grāmatu vidū.

6. vietā ar līdzīgu balsu skaitu ierindojas latviešu autoru grāmatas: **Valdis Rūmnieks „Ozola grāmata”**, „**Atnācēji”**, **Māris Rungulis „Aste, ko luncināt”**, „**Avenes”**, „**Zaļā menca”**, **Skaidrites Gailītes, Kārļa Skalbes darbi, Viļa Lāča romāni (visvairāk minētā - „Senču aicinājums”)**, **Rūdolfs Blaumanis (visvairāk minēta novele „Nāves ēnā”)**, **Regīna Ezera „Aka”**.

Pieļauju, ka šīs ir lasītākās grāmatas tādēļ, ka tās vienkārši ir iegādātas skolas bibliotēkā, kāda daļa ir iekļauta obligātās literatūras sarakstā, jo dažās aptaujās bija minēti tikai obligātās literatūras autoru darbi.

Ar plašu daiļliteratūras klāstu skolas bibliotēka nevar lepoties, jo trūkst līdzekļu jaunu grāmatu. Izdarīju eksperimentu, atvedot palielu grāmatu skaitu no Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas, tās arī tiek piedāvātas un lasītas. Pieļauju, ka drīz vien būtiski izmainītos lasītāko grāmatu tops.

Apkopoja skolas bibliotekāre
Vēsma Johansone.

Bērnu žūrijas vērtēšanas rezultāti Latvijā

Pēc gadu ilguša rūpīga darba lasītāju žūrija ir nominējusi un noteikusi 2013.gada populārākās bērnu grāmatas, to autorus un izdevējus.

Grāmatu vērtēšanas rezultāti pa vecuma grupām:

5–9 gadi:

1.vieta – „Kur ņemt vienu apkampienu?”, Deivids Mellings, „Zvaigzne ABC”

2.vieta – „Ak, skaistā, Panama: seši stāsti par tīģeri un lāci”, Janošs, „Liels un mazs”

3.vieta – „Līze Analīze un citi slimnīcas skaitāmpanti”, Inese Zandere, „Liels un mazs”

9–11 gadi:

1.vieta – „Pēterītis un Anna”, Māris Rungulis, „Lietusdārzs”

2.vieta – „Punktiņa un Antons”, Ērihs Kestners, Izabella Kreica, „Zvaigzne ABC”

3.vieta – „Klapatu Penija ir ķibeļu magnēts”, Džoanna Naddina, „Jumava”

11–15 gadi:

1.vieta – „Šausmu autobuss”, Pauls van Lons, „Liels un mazs”

2.vieta – „Palaidnību karaļa Jāņa B. Dienasgrāmata”, Ruta Skrebele, „Zvaigzne ABC”

3.vieta – „Zibens zaglis”, Rīks Riordans, „Jumava”

15–18 gadi:

1.vieta – „Runāt”, Larija Holsa Andersone, „Zvaigzne ABC”

2.vieta – „Devējs”, Luisa Larija, „Zvaigzne ABC”

3.vieta – „Jelgava 94”, Jānis Joņevs, „Mansards”

Vecāki:

1.vieta – „Pirms es krītu”, Lorena Olivera, „Zvaigzne ABC”

2.vieta – „Ezera Annija”, Kitija Krauzere, „Liels un mazs”
3.vieta – „Eža elegance”, Mjūriela Barberī, „Omnia Mea”

Lasišanas veicināšanas programmu „Bērnu un jauniešu žūrija” jau 14 gadus visā valstī īsteno Latvijas Nacionālā bibliotēka sadarbībā ar Latvijas Bibliotekāru biedrību, Latvijas Republikas Kultūras ministriju un Valsts Kultūrkapitāla fondu.

Programmas mērķis ir dažādot un pilnveidot publisko bibliotēku iespējas un pakalpojumus darbā ar bērniem un jauniešiem, kā arī veicināt bibliotēkas pakalpojumu izmantošanu jauno lasītāju vidē, tādējādi ietekmējot grāmatniecības procesus un bibliotēku rīcībpolitiku valstī.

Radošā darbnīca bibliotēkā

Par papjē-mašē dzimteni tiek uzskatīta Ķīna, kurā tika izgudrots papjē. Ķīnieši šo tehniku izmantoja, lai pagatavotu, piemēram, ķiveres. Nosaukums radies no franču *papiermâché*, burtiskā nozīme „sakošļāts papjē” – celulozes šķiedras masa vieglai veidošanai, kas iegūta no šķiedrainiem materiāliem (papjē, kartons), kurš tiek jaukts ar līmi, cieti, ģipsi, miltiem u.c. No šīs masas tiek gatavoti maketi, figūras, maskas, teātra butaforijas, rotaļlietas, skulptūras, lādes, dažādi priekšmeti, atsevišķos gadījumos pat mēbeles, interjera priekšmeti, kurus ir grūti atšķirt no oriģināliem. Par izejmateriālu labi noder makulatūrai domātais papjē- avīzes, reklāmas bukleti, biroja papjē u.c.

Papjē-mašē ir trīs veidošanas tehnoloģijas. Visvienkāršāk ir ar PVA līmi vai klisteri līmēt papjē sloksnītes- no dažām līdž pat simts kārtām.

Šo tehniku tad arī apguva bibliotēkas radošās darbnīcas apmeklētāji. Tas ir darbietilpīgs process, tāpēc tikāmie trīs sestdienas pēc kārtas. Lai priekšmetu varētu nokrāsot, dekupēt un nolakot, līmei kārtīgi jānožūst. Katrs pats varēja izvēlēties, ko veidot. Bērniem vieglāk bija pagatavot rāmišus, kuros ielikt savus zīmējumus vai citus radošus darbiņus. Aplīmējot balonus, tapa vairāki dekori gaidāmajām Lieldienām, bet, aplīmējot bļodu, tapa trauks, kurā var ielikt pīrāgus, saldumus u.c. Apgūstot šīs prasmes, var pagatavot dāvanas, noformēt telpas, lai iepriecinātu sevi un citus.

25.februārī Jaunpiebalgā viesojās Raunas novada tūrisma aģentūras Balt-Godarbinieki. Žēl, ka pasākums nebija kupli apmeklēts, bet visi interesenti informāciju par plānotajiem ceļojumiem var uzzināt Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā vai arī aģentūras mājas lapā: www.balt-go.lv

No 24. līdz 28.martam visā Latvijā ir Droša interneta nedēļa. Šoreiz galvenais uzsvārs tiek likts uz datorprasmju apgūšanu. Visus interesentus aicinām pieteikties pa tālruni 64107903, lai norunātu jums ērtāko laiku apmācībām bibliotēkā.

Baiba Logina

Attēla: papjē – mašē tehnikas apgūšana. Radošās darbnīcas dalībnieku darbiņi.

Foto: B.Logina

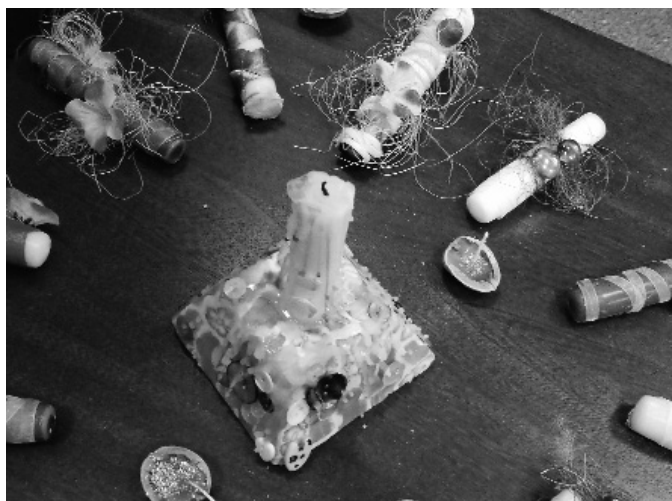
Sveču liešana

Senie latviešu tautas ticējumi teic, ka 2. februārī svinama Sveču diena. Latvieši pat visu februāri izsenis dēvējuši par sveču mēnesi. Sveču diena saukta arī par Ziemas Māras dienu, tāpat par Svecaini, Grabenīcu, Groninīcu, Vēja vai Govju dienu. Sveču diena iezīmē ziemas vidu. Šajā dienā latvieši parasti lēja sveces no aitu taukiem vai vaska.

Viens no svarīgākajiem darbiem - sveču liešana, jo ticēja, ka tieši Sveču dienā lietās sveces deg visgaišāk un izlietojas vis-
taupīgāk. Tam bija jābūt ļoti jautram pasākumam, jo tad, ja lējējs bijis dusmīgs, sveces degot ar tumšu liesmu, sprakšķot.

Līdz mūsdienām Sveču dienas tradīcijas maz saglabājušās. No tām, kas vēl zināmas, var minēt laika pareģošanu, sveču lie-

šanu un dedzināšanu - patīkamu, relaksējošu nodarbi, kas, protams, piekropjama ne vien svētkos, bet arī ikdienā - kad vien dvēsele alkst pēc Gaismas un Miera.

Lai šo tradīciju kaut mazliet atcerētos, arī mēs, maza grupiņa bērnu un viņu vecāku, sanācām kopā Zosēnu bibliotēkā uz sveču liešanu. Šoreiz izmēģinājām netradicionālu metodi un sveces lējām valrieksta čaumalās, pēc tam tās izdekorējot ar dabas materiāliem. Vēl interesants darbiņš sanāca ar sveču dekorēša-

nu. Sameklējām jau nedaudz padedzinātas sveces un ar floristikas materiāliem tās aplīmējām, izveidojot svecei jaunu, dekoratīvu veidolu, tā pagarinot sveces mūžu. Pēc kopīgi padarītā darba bibliotēkā izveidojām sveču izstādi.

Irene Priše,

Zosēnu pagasta bibliotēkas vadītāja

Attēlos: sveču liešana Zosēnu bibliotēkā.

Pelnāži Jaunpiebalgā

21. februārī Jaunpiebalgas kultūras namu piedimdināja, pielēkāja, piedancoja kupls ķekatknieku pulks. Visvairāk, protams, bija pārstāvēts Jaunpiebalgas novads, bet ciemos bija sabraukuši arī ķekatknieki no Priekuļu un Raunas novadiem.

Jau otro gadu pēc kārtas mēs apzināti šo tradicionālo skolēnu deju koncertu esam virzījuši citā gultnē, proti, akcentu liekot uz tradicionālās kultūras izziņāšanu, popularizēšanu un iedzīvināšanu mūsu vidē. Skolēni tiek mudināti ne tikai veidot tradicionālās maskas, bet arī prast tajās iemiesoties, izdejojot senos dančus, rotaļas un spēles, iemācīties improvizēt.

Šis process ir atšķirīgs un interesants ar to, ka prasa no dalībnieka vairāk drosmes, radošas un individuālas pieejas kā gatavošanās, tā arī koncerta laikā. Ja tradicionālā deju koncertā (kā mēs to esam pieņēmuši) visi dalībnieki ir spiesti dejojot konkrēta horeogrāfa izveidotu deju pēc iespējas precīzāk, tad šādā pasākumā atklājas dalībnieka artistiskums, aktiermeistarība un improvizācijas spējas. Bieži vien vecāki un skolotāji savu audzēkni ierauga pavisam *no citas puses*.

Tā arī šogad īpašu pārsteigumu sagādāja Pelnāžu parāde, kurā bija jāprot izrādīt pēc iespējas spilgtāk savu masku, pie kam tas notika uzreiz, dzīvās mūzikas pavadībā. Tātad nekādu iestudējumu un iepriekšējas gatavošanās. Nedaudz adrenalīna, un viss

notiek. Arī man kā pieredzējušai deju skolotājai bija ļoti interesanti vērot, kā kapelas pavadībā (pasākumu kuplināja atraktīvā danču muzikantu grupa „Rikši”) skolēni rādīja ļoti labas prasmes Pelnāžu prezentācijā. Jāteic, ka deju kolektīviem bija jāsaugāt neliels uzvedums par kādu tēmu, piemēram, Drustu ķekatknieki bija atbraukuši un atveduši izrādīt un *nopārdot* savu zirgu (nopirka Viesturs Damroze), „Piebaldzēnu” 5.klases kolektīva saimniekdēli meklēja savas Trīnes, jo vēderi burkšķot un griboties gan uzēst, gan padancot. No ceturrtās klases bija ieraudusies pārģērbušies un apmainījušies lomām puīši un meitas. Savukārt Priekuļu ķekatknieki ļoti azartiski izrādīja gan „Oiru”, gan „Kraļovjaku”. Šo uzskaitījumu varētu turpināt ilgi, jo emocijas patiešām sita augstu vilni, pie kam tas viss atraktīvo „Rikšu” pavadībā.

Šogad šis pasākums noslēdza projektu „Muzicēšana Jaunpiebalgā”, kas piedalījās Vidzemes kultūras programmas konkursā un tika atbalstīts. Projekta mērķis bija sniegt ieguldījumu tradicionālās kultūras saglabāšanā, veicināt un attīstīt Jaunpiebalgas folkloras kopas attīstību un sekmēt vietējo iedzīvotāju interesi par tradicionālo muzicēšanu un mūzikas instrumentu sagatavošanu. Projekta ietvaros notika gan mūzikas instrumentu gatavošanas meistarklases, gan tika papildināts mūzikas instrumentu klāsts folkloras kopai, gan arī notika apmācības šo instrumentu spēlēšanā.

Pie visa pozitīvā, kas noticis šī nepilnā gada laikā (tika izgatavotas 13 kokles, 3 bungas, dažādi šķindināmie un pūšamie in-

strumenti no dabas materiāliem, iepirkti mūzikas instrumenti no Latvijā pazīstamiem meistariem - ģīga, 2 kokles, dūdas, pogu cītara, 5 stabules un 5 blokflautas, muzicēšanas apmācības) man gribas īpaši atzīmēt muzicēšanas un draudzības vakarus, kuros satikās bērni, jaunieši un pieaugušie no Launkalnes, Rankas, Druvienas, Rīgas, Murjāņiem, Cēsīm un, protams, Jaunpiebalgas. Ar atskatu pagātnē varu gan savā, gan arī skolotājas Daces Circenes un projekta dalībnieku vārdā teikt lielu paldies Vidzemes kultūras programmai, Valsts Kultūrkapitāla fondam un A/S „Latvijas valsts meži” par šo lielisko iespēju mācīties, muzicēt, gatavot instrumentus, satikt jaunus draugus un domu biedrus, paplašināt savu redzesloku un kļūt ar kādu jaunu pieredzi bagātākiem.

Vēlos pateikt paldies arī bērnu vecākiem un skolotājiem, kuri palīdzēja sagatavot maskas un atbalstīja ar labu vārdu un padomu. Liels Paldies skolotājai Dacei Circenei gan par aktīvu līdzdalību projektā, gan par muzicēšanu Pelnāžos, gan par ļoti labiem sasniegumiem bērnu folkloras skatē Madonā, kurā, starp citu, Jaunpiebalgas folkloras kopu ievēroja tieši muzicēšanas, skaisto tērpu un dejošanas dēļ.

Lai mums aug jauni, talantīgi muzikanti, un es ceru, ka kādreiz Piebalgas dejojotājus uz koncertiem, konkursiem un festivāliem Latvijā un ārvalstīs pavadīs savi - Piebalgas muzikanti. Lai mūsu pulciņš aug koplumā!

Labas veiksmes vēlēt -

Lāsma Skutāne,
Jaunpiebalgas kultūras nama vadītāja,
projekta „Muzicēšana Jaunpiebalgā” vadītāja

Attēlos: jautrie un atraktīvie ķekatknieki Pelnāžu pasākumā.

Foto: D. Alksnīte

Izstāde "Piebalgas raksti un zīmes"

Tēma – Māja un vide

Vienas dienas izstādī šogad veidosim kopā ar jūsu sanestajām lietām un priekšmetiem. Turpinām pagājušajā gadā uzsākto. Paskatīsimies, kas stāv nolikts mājas bēniņos, šķūnī, skapī vai arī goda vietā jūsu mājā. Mēs meklējam un apzinām senos sadzīves priekšmetus, tekstilijas, rokdarbus, koka darinājumus, kalumus, rotaslietas, tautas tērpu detaļas. To darām ar mērķi apzināt savu kultūrmantojumu šajā jomā. Fotografijas, zīmējumi, uzņēmējumi, māju nosaukumi un dzimtas, no kurām nāk šie priekšmeti, veidos materiālu, kas atklās raksturīgo tai videi, kurā dzīvojam. Kaut arī priekšmeti ir veci, salūzuši, tikai fragmenti vai

auduma gabaliņi, tie atklāj un vēsta par senatnē izmantotiem darināšanas paņēmieniem, kas ir interesanti šodien. To pētot un ņemot vērā, mēs varam pieturēties pie šīs informācijas, izgatavojot šodienas lietīšās mākslas priekšmetus - tekstilā, kokā, metālā, keramikā.

Šī gada īpašais lūgums ir – līdzās iepriekšminētajām lietām īpašu vērību pievērst tādām mājas un vides priekšmetam kā KRĒSLI.

Aicinām atnest seno meistarū darinātu krēslu, lai mēs to varētu iemūžināt foto uzņēmumā, uzmerīt, uzzīmēt interesantas krēsla detaļas, lai šīs idejas kalpotu par iedvesmu šodienas meistariem.

Tāpat ir ideja veidot materiālu par māju VERANDĀM, kas raksturīgas šai Latvijas pusei. Aicinām atnest fotouzņēmumus no seniem laikiem un mūsdienām, kur redzamas verandas vai to fragmenti kopā ar cilvēkiem, puķu dobēm, vidi. Interesē vi-

sa veida uzņēmumi, kuros redzama senā arhitektūra. Droši vien kādos fotouzņēmumos redzamas celtnes, kuras vairs nav - kūts, klēts, pirts, laipa, tiltiņš. Svarīgs ir viss, kas attiektos uz tēmu - CILVĒKS UN VIDE. Foto tiks ieskanēts un atdots īpašniekam. Iegūtais materiāls tiks apkopots. Tajā uztversim šai videi raksturīgo, kādas proporcijas, atsevišķas detaļas, kādi interesanti risinājumi būvniecībā, kurus varam ņemt vērā un izmantot šodien, veidojot savu māju un vidi.

Būsiet gaidīti 5. aprīlī kultūras nama zālē:

10.00 -11.30 IZSTĀDES UZLIKŠANA

11. 30 ATKLĀŠANA

14.00 -14. 30 IZSTĀDES NOVĀKŠANA.

Uz interesējošiem jautājumiem lūdzu zvanīt pa telefonu 2946671.

Sandra Strēle

4.martā Latvijas Nacionālajā operā notika „Lielās mūzikas balvas 2013” pasniegšanas svinīgā ceremonija.

Par „Gada uzvedumu” žūrija pasludinājusi

Jura Karlsona baleta „Karlsons lido...” iestudējumu Latvijas Nacionālajā operā.

Kā atzina žūrijas locekle G.Vaivode, „tas ir uzvedums, kur komponista, horeogrāfu, mākslinieku radītais krāsainais karuselis ievēd kā mazās atvases, tā arī viņu vecākus delverību un patiesu prieku piedzīvojumā, pēc kura vēl ilgi gribas smaidīt.”

Apsveicam mūsu novadnieku!

Pateicoties Vides radošās darbnīcas uzsāktā projekta „Samīļo Gauju” atbalstītājiem, esam radījuši **Gaujas darbu kalendāru**. Ieliec to grāmatā vai savā darbu plānotājā! Tas tika radīts, lai mēs pamazām iemācītos rast atbildi uz jautājumu: „Ko tad es īsti varu darīt, lai saglabātu vai sakārtotu Gaujas vidi?” Sīkāka informācija par šo kalendāru „Avīze Piebaldzēniem” februāra numurā.

Būsim kopā gan klātienē, gan neklātienē!

Ar cieņu **Inese Leite**

Kultūras afiša

Jaunpiebalgā

22.03. Plkst.11.00 „Piebalgas Cālis 2014”.

22.03. Plkst. 16.00 Dzejas pēcpusdiena – Ineses Toras dzeja, Solveigas Kļaviņas personālizstāde un Ilona Vītola no Vītola izdevniecības ar dzejas grāmatām. Ieeja par ziedojumiem.

25.03. Plkst. 18.00 Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai veltīts pasākums.

29.03. Plkst.19.00 Dažādu paaudžu vokālistu konkurss „Mēs tiksimies martā”, veltīts Starptautiskajai teātra dienai.

Plkst.22.00 balle – spēlēs grupa „Rollmans band”.

Biļetes cena uz koncertu: 1.42 EUR/ 1,- Ls; biļete uz balli: 4.27 EUR/ 3,- Ls

08.04. Kultūras nams organizē braucienu uz Dailes teātra (Rīga) bērnu izrādē „Sūnu ciema zēni”. Maksa par teātra biļeti un autobusu: 13.00 EUR, izbraukšana plkst. 10.00. Lūdzam pieteikties līdz 18. martam - vietu skaits ierobežots. Lāsma - mob. 26176257, Ilze – mob. 26114226.

12.04. Plkst.18.00 Rasas Ontužānes personālizstādes „Raksturojot!” atklāšana izstāžu zālē „Velvet”.

Lūdzu, sekojiet līdz reklāmai Jaunpiebalgas novada mājas lapā www.jaunpiebalga.lv
Interesēties pa tālruni: 26176257, 64162182, 26114226

Zosēnu pagastā

11.04. Pavasara balle Zosēnos kopā ar labāko iepriekšējā gada mūzikas izpildītāju Edgaru Lindi.

21.04.Lieldienu pasākums bērniem - smieklīgu atgadīju-

mu pilnās izrādes „Brinums Brinuma Galā” galvenie varoņi ir Princis, Raganiņa, Kaķene, Varde un Vārma. Viņu neparastie piedzīvojumi atkal un atkal apliecinās, ka labestība ļaunumu spēj pārvērst labajā un ka nav pasaulē skaistākas un brīnumainākas zemes par to, kurā ir tavas mājas. Pasākumā piedalīsies un līdzdarbosies Sarkanā Krusta Zosēnu nodaļa.

26.04.Senioru satikšanās pēcpusdiena.

**22.martā
PAVASARA TURNĪRS**

Sacensības notiks novusā, galda tenisā, šautriņu mešanā, «zolītes» spēlēšanā

Darbības vieta:
Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zāle
Turnīra sākums plkst.12.00
Pulcēšanās un reģistrācija plkst.11.30

Aicinām pieteikties visus, bez vecuma un dzimuma ierobežojumiem

Pasākumu organizē: Jaunpiebalgas novada dome
sīkāka informācija t. 29240469 Uldis Ozoliņš

SESTDIEN, 2014.GADA 12. APRĪLĪ
PLKST. 11.00, SANĀKSIM KOPĀ,
PIEDZĪVOSIM KRĀSAINAS IZDARĪBAS
PUTNU DIENU IETVAROS. RADĪSIM

PUTNU MĀJAS GAUJMALĀ.

BĒRNIEM VĒLME RADĪT BŪRTI IR LIELA, TAĀPĒC ĪPAŠI
AICINĀTI BRĀĻI UN TĒTI, KĀ PALĪCI TO TAPŠANAS PROCESĀ.

PULCĒŠANĀS ATPŪTAS VIETĀ "STĀVIE
KRĀSTI" / "STĀVENIEKI" PIE GAUJAS.
JA IR JAUTĀJUMI? ZVANĪET INEŠEI LEITEI : 26498881.

Valsts apmaksāta bērnu vakcinācija pret ērču encefalītu

Jaunpiebalgas novada dome ir saņēmusi Veselības ministrijas Slimību profilakses un kontroles centra informāciju par to, ka **visi bērni līdz 18 gadu vecumam**, kuriem deklarētā dzīves vieta ir mūsu novadā, tiesīgi saņemt **valsts apmaksāto** vakcināciju pret ērču encefalītu 2014.gadā. Vakcināciju plāno un veic ģimenes ārsts, kura pamatprakse ir attiecīgajā teritorijā.

Atvērto durvju nedēļa

Jaunpiebalgas vidusskolā
no pirmsskolas grupiņām
līdz 12.klasei

2014.gada 7. - 11.aprīlis

Gaidīsim vecākus, vecvecākus,
interesentus!

Lūdzam atbalstīt

ŠĶIROTO ATKRITUMU AKCIJU „MAKULATŪRAS VĀKŠANA”!

No 2014.gada 18. februāra līdz 30. martam

Jaunpiebalgas vidusskola organizē makulatūras vākšanu.

Par katru savāktu tonnu makulatūras šķirotāji/klares saņems dāvanu karti
5 Ls/ 7 EUR vērtībā kancelejas preču iegādei.

Papildus balvas: 1.- 6. vietai ZAAO rīkotajā konkursā - transporta izdevumi
100 Ls/142 EUR vērtībā ekskursijai, saistībā ar vides jomu.

Paldies par atsaucību!

Atkritumu šķirošanas aktīvistu

KontakttELEfons: 26356109

Piedalies konkursā "Kā atmodināt Saulcerīti?"

Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Bērnu literatūras centrs aicina skolas, bibliotēkas un jaunos lasītājus visā Latvijā piedalīties projekta „Grāmatas iet uz bibliotēku” domrakstu konkursā – „Kā atmodināt Saulcerīti?”

Tā mērķis ir rosināt bērnu rakstīšanas un lasīšanas prasmi, kā arī interesi par bibliotēkām un to pakalpojumiem. Labāko darbu autori iegūs iespēju piedalīties bērnu karnevālā „Gribu iet uz bibliotēku!” Gaismas pili un tā gājienā no Rātslaukuma uz jauno LNB ēku šī gada 8. septembrī, demonstrējot pašu izveidoto tērpu – „Manas mīļākās grāmatas varonis”.

Bibliotēkām, kuras jau darbojas nacionālajā lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu un jauniešu žūrija” un kurās izveidojušās aktīvas jauno lasītāju un viņu vecāku grupas, šī ir pozitīva un atraktīva iespēja jauniem, kopīgiem uzdevumiem un pasākumiem. Piedalīties konkursā tiek aicināti arī bērni, kuri līdz šim nav darbojušies žūrijā, lai gan viņiem jāapņemas iesaistīties programmā „Bērnu un jauniešu žūrija” šogad.

Konkursa mērķis: personiski uzrunājot un iesaistot jaunos lasītājus radošā darbībā, dot iespēju piedalīties Rīgas kā Eiropas kultūras galvaspilsētas svētku programmas pasākumā, radīt plašāku publicitāti jaunajai Nacionālās bibliotēkas ēkai, bērnu literatūrai, lasošajiem bērniem un lasīšanai kā ģimenes vērtībai, kopīgi atspēkot aizspriedumu, ka „bērni mūsdienās vairs nelasa”.

Konkursa uzdevums: radošais domraksts „Kā atmodināt Saulcerīti?” Bērni tiek aicināti radīt jaunu leģendu par Stikla kalnu, Gaismas pili, Saulcerīti, Antiņu, viņa brāļiem un citiem Raiņa lugas „Zelta zirgs” tēliem. Domraksta apjoms - apmēram 500 vārdus.

Balvas: iespēja piedalīties karnevāla gājienā „Gribu iet uz bibliotēku!” Rīgā, 2014. gada 8.septembrī, Starptautiskajā rakstpratības dienā, piedalīties svētkos, klausīties koncertu, saņemt pārsteiguma balvas, ieraudzīt savu domrakstu kopīgā grāmatā, kas kalpos kā jauna LNB leģenda.

Konkursa nolikums pieejams LNB mājaslapā www.lnb.lv, sadaļā „Aktualitātes”.

*Ar tevi vienmēr ir pavasaris!
Kā tu no ziemas to nosargāji?
It kā tevī kāds saules stars
Būtu atradis mājas...*

Aprīļa īpašie jubilāri

60	Gunārs Meņģelis	12.04.1954.	Stacijas iela 11
65	Dzintra Ieva		
	Auziņa	04.04.1949.	„Silzemji”
	Ritma Irša	23.04.1949.	„Lielnaukšēni”
70	Jānis Kazāks	07.04.1944.	„Gaujas Rudgalvji”
	Ilga Rudīte		
	Kurzemiece	19.04.1944.	Kalna iela 12A
	Juris Riekstiņš	25.04.1944.	„Gaujas Skola”
75	Daina Pētersone	24.04.1939.	Rūpniecības iela 3-1
	Ivans Potapovs	24.04.1939.	„Plienkalns”
80	Maiga Lekse	08.04.1934.	Gaujas iela 18
85	Ida Melānija		
	Bērziņa	08.04.1929.	Gaujas iela 29-4
	Ojārs Lēģeris	29.04.1929.	Emīla Dārziņa iela 22
90	Ilgvars Cukurs	27.02.1924.	„Zanderi”, Zosēnu pagasts
	Milda Šenberga	05.04.1924.	Raiņa iela 8-1
92	Velta Ģermane	04.04.1922.	„Ozoliņi”

Apsveicam aprīļa jubilārus!

Jaunpiebalgas novada dome

**Sirsniņš paldies
Andrim Pogulim,
Gatim Pogulim, Vīlīm Prūsim,
Gundaram Pogulim
un Pēterim Ložam
par atsaucību, atbalstu
un izpalīdzību!**

Ar cieņu
Ilze Cīrule

**Vetārste
ANNA MACKEVIČA**
martā un aprīlī jūs gaidīs visas
dienas, izņemot svētdienas un
pirmdienas.
Tālrunis 29409709

Māte....

Ar domām pavadīja,
Sargāja, aizsargāja.

Māte...

Vienkārši bija...

Vēlamies sirsnīgi pateikties visiem ra-
diem, draugiem, kaīmiņiem, kas bija ko-
pā ar mums dzīves visskumjākajā mir-
klī, pavadot mūsu māmiņu, vecmāmiņu,
vecvecmāmiņu - **Mildu Verli** pēdējā gai-
tā! Par atvadu vārdiem un mūzikas ska-
ņām paldies Vēsmai un Jānim, par iejū-
tību un sapratni - Ingrīdai, Rudītei, Artū-
ram ar kolēģiem, Tamārai, kā arī Intaram
Jonītim. Tāpat paldies kafējnicai „Kāpnes”!

Paldies jums visiem par līdzjūtību
grūtajā brīdī!

Meitas

Bezmaksas juridiskās konsultācijas dabas aizsardzības jautājumos

Biedrība „Balta daba” piedāvā **bezmaksas juridiskās konsultācijas** dabas aiz-
sardzības jautājumos.

Konsultācijas pieejamas darba dienās, iepriekš par to vienojoties. Konsultā-
cijas notiek Valmierā, taču tās iespējams saņemt arī, sazinoties e - pastā vai pa
tālruni.

Kontakti:

Ģirts Baranovskis, mob. 26141259, e-pasts: dababalta@gmail.com
mājas lapa - www.baltadaba.lv

Projektu finansiāli atbalsta Islande, Lihtenšteina un Norvēģija. EEZ finan-
šu instrumenta programmas „NVO fonds” apakšprogramma „NVO darbības at-
balsta programma”. Vairāk informācijas par EEZ Finanšu instrumentu un tā pic-
dāvātajām programmām Sabiedrības integrācijas fonda mājas lapā
<http://www.sif.lv/> un <http://www.ecagrants.lv/>

**Pār lieliem tālumiem
Ceļš vijies.**

**Nu klusā takā solis
Mieru rod.**

**Pēc Jaunpiebalgas Dzimtsarakstu
nodaļas reģistra datiem mūžības
ceļu gājusi**

Vija Strazde 72 gadu vecumā.

Pēc citu **nodaļu reģistru datiem**

Leontīne Lāce 95 gadu vecumā.

Jaunpiebalgas novada dome
izsaka līdzjūtību tuviniekiem!

Jaunpiebalgas novada domes izdevums
Redakcija: Aija Ķīķere tālr. 64162437 (darbā), 26409543 (mob.), e-pasts: piebaldzeniem@jaunpiebalga.lv;
aija.kikere@gmail.com; Zinaida Šoldre tālr. 64129837 (darbā), 22409419 (mob.)

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas
viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauc obligāta. Iespiests SIA „Latgales druka”.